ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்—திருக்குறள்.

சம்புடம். VI. } 1902ஆம் அக்டோபர்மீ 20உ. { இலக்கம் 3.

விஷயங்கள்.

	பக்கம்.
சர்வகலாசாலை விசாரணை—II. பத்திராதிபர்.	... 81
ஔவையார்:—சி. சுப்பிரமணியாசாரியர், பி.ஏ., எல்.டி	... 83
தமிழணியிலக்கணவரலாறு:—பி. குருராவ், எம்.ஏ., எல்.டி.	... 91
குலசேகராழ்வார் வைபவம்:—தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார், எம்.ஏ.	... 95
சாஸர்: பிரதம ஆங்கிலக்கவிவாணன்:—எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ.	... 99
திருவள்ளுவர் மதம்:—சருக்கை கி. சுந்தராசாரியர்	...102
ஒரு முனிவன்:—தி. அ. இராமலிங்கம், பி. ஏ.	...106
ஒரு சைவோபந்யாசம்:—ஸ்ரீ காசிவாசி - ஸ்ரீலஸ்ரீ செந்திநாதையரவர்கள்	...109
பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்:—	...119

பத்திராதிபர்— { எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பி. ஏ.
வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

சென்னை:

மினெர்வா அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிப்பது.

1902

வருஷ சந்தா ரூ. 2—8—0 சஞ்சிகை ரூ. 0—4—0.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41
2546

ஞானபோதினி

ஒரு மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை.

சம்புடம். VI. } 1902௵ அக்டோபர்௴ 20உ. { இலக்கம் 3.

THE UNIVERSITIES COMMISSION
சர்வகலாசாலை விசாரணை

II.

இனி மேற்கூறிய விசாரணை சபையாரால் சுதேச பாஷை நீக்கமும், சம்ஸ்கிருத பாஷையின் இன்றியமையாமையும் வலியுறுத்தப் படுகின்றன. பள்ளிக்கூடப் பரீக்ஷைகட்குச் சுதேச பாஷைகளுண் டெனவும், சர்வகலாசாலைப் பரீக்ஷைகட்கு அவைகளில்லையெனவுங் கூறுவதனால் விளையுந் தீங்குகள் பலவாமென்பதிற் றடையில்லை. இக்காலத்திலுள்ள மாணாக்கர்கள் சர்வகலாசாலைப் பரீக்ஷைப் பாடங்களில் விசேஷ கவனமுடையாரே யன்றி, மற்றுப் பள்ளிக்கூடப் பரீக்ஷைகளிற் கவனமுடையாரல்லர். ஆதலிற் சம்ஸ்கிருதப் படிப்பே சுதேசபாஷைப் படிப்பினும் மிகுமேயன்றி வேறில்லை. அவ்வாறு மிக வேண்டுமென்பதே சர்வகலாசாலை விசாரணை சபையாரது கருத்தாமென்று அவர்கள் தாமே வெளிப்படக்கூறியிருக்கின்றனர்.

அவர்கள் அங்ஙனங்கூறுதற்குற்றகாரணங்களைப்பற்றி யாம் ஆராயவேண்டுவது அவசியமே. அவையாவன: முதற்கண் எதேனும் ஒரு சுதேசபாஷையை மேற்கொள்வதனால், நூற்செல்வவாய்ப்புடையதும், எதேனுமொரு மனிதவர்க்கத்தாரின் கருத்துக்களும் செயல்களுமடங்கிய குறிப்புக்கள் நிரம்பியதுமாகியதோர் உயர்தனிச் செம்மொழியினுணர்ச்சியா னேற்படக்கூடிய அநுகூலங்களனைத்தையும் மாணாக்கரிற் பலர் இழந்தவராவாரென்றும்; சுதேசபாஷை

களின் இன்றியமையாமையைப்பற்றி விசேஷ ஆர்வத்தோடு வாதாடுவோரும், சமஸ்கிருதத்திற்குச் சமானமாக நூற்செல்வவாய்ப்புடையதோர் இந்திய சுதேசபாஷை யெதுவு மில்லையென்ற கூற்றிற்கிணங்குவரென்றும்; இரண்டாவது, ஓர் உயர்தனிச் செம்மொழியைக் கற்றலானேற்படும் உள்ளப்பயிற்சியினளவு, ஒரு சுதேசபாஷையைக் கற்றலானேற்படுவதனினும் மிகவும் அதிகமாமென்றும்; மூன்றாவது, உயர்தனிச்செம்மொழிகளின்கல்வி, அவற்றோடியைபுடைய சுதேச பாஷைகளின் வளர்ச்சிக்கு, இன்றியமையாச்சிறப்பினதாமென்றும்; சென்னையிலுள்ள சுதேசபாஷைகளைக்காட்டினும், வங்காளத்தினும் பம்பாயினுமுள்ள சுதேசபாஷைகள் வெகுவிரைவாக முதிர்ச்சியடைந்து நூற் செல்வவாய்ப்புடையனவாய்ப் பொலிதல் இவ்வுண்மையைவலியுறுத்தும் மென்றுங் கூறப்படுவனவாம். இக்காரணங்களின் உண்மையை யாராயுமிடத்துத் தமிழொன்றனையே யுதாரணமெடுத்து வாதிப்போம்.

முதற்கண் தமிழை யுண்ணாட்டுச் சுதேசமொழிகளுட்படுத்ததே பெரும்பிழை. வடநாட்டுச்சுதேச பாஷைகட்குச்சம்ஸ்கிருதம் உயர் தனிச்செம்மொழியாதல்போலத் தென்னாட்டுச் சுதேசபாஷைகட்குத் தமிழே உயர்தனிச் செம்மொழியாகுமா றுணர்ந்து, இதனையும் உயர் வகுப்பிற்படுத்தலின்றி, இழிபகுப்பின்பாற் படுத்தமைநேரிதன்று.

"பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோ
ரெல்லையறு பரம்பொருண்முன் னிருந்தபடி யிருப்பதுபோற்
கன்னடமுங் களிதெலுங்குங் கவின்மலையா ளமுந்துளுவு
முன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே யொன்றுபல வாயிடினு
மாரியம்போ லுலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துதுமே"

என்றார்காலஞ்சென்ற திருவனந்தைச் சுந்தரம்பிள்ளையவர்களும். இக் கருத்துக்காலஞ்சென்ற தி. மி. சேஷகிரிசாஸ்திரியாரவர்கட்குமுடன் பாடாதல் அவரது ஆந்திரசப்த தத்துவ நூலினால் தெற்றென விளங்கும். மேலும் சம்ஸ்கிருதத்தை மட்டிற்படுத்துப் பண்டைக்காலத்து ஆரியரது ஆசாரங்களுங்கருத்துக்களும் உணர்தல்மட்டும்போதுமா? தமிழின்கண்ணும் வடமொழியினும் அதிகமில்லையாயினும், அதற்கிணையாகவாதல் நூற்செல்வ வாய்ப்புண்டென்பது தேற்றம். வடமொழி தென்மொழியென இவ்விரண்டும் ஒருநிகரனவாகவேபாவிக்

நீராடித் திருமதிலேழுங் கடந்து திருவாலயத்தை வலம்வந்து திருமணத்தூணின் அருகிலே நின்று உட்புகுந்து சேஷசயனத்திலே அறிதுயிலமரும் அழகிய மணவாளனைக் கண்ணாரக்கண்டு பல முறையும் பணிந்தெழுந்து ஆனந்த பரவசராய்க் கண்ணீர் சோரக் கைகுவித்து,

இருளிரியச் சுடர்மணிக ளிமைக்குநெற்றி
யினத்துத்தி யணிபணமா யிரங்க ளார்ந்த
அரவரசப் பெருஞ்சோதி யனந்த னென்னு
மணிவிளங்கு முயர்வெள்ளை யணையை மேவித்
திருவரங்கப் பெருநகருட் டெண்ணீர்ப் பொன்னி
திரைக்கையா லடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுங்
கருமணியைக் கோமளத்தைக் கண்டு கொண்டேன்
கண்ணிணைக ளென்றுகொலோ களிக்கு நாளே

என்றுதொடங்கிப் பத்துப்பத்தாக முப்பது பாசுரங்களைப் பாடினர். அப்பால் அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுக் கச்சி வெஃகாவைச்சென்றடைந்தார். அங்கே அருளாளன் முதலிய எம்பெருமான்களை அடி பணிந்து அப்பதியில் நின்றும் யாத்திரையாகித் திருமலைக்கெழுந்தருளித்திருமலையைத் திருந்த நோக்கினர். நோக்கினர்க்கு அது பூலோக பரமபதமாகத் தோன்றிற்று. அப்பொழுது குலசேகரர் " யான் மேலுலகங்களிலுள்ள யாதொரு பதவியும் வேண்டுவதில்லை. இப்பருப்பதத்தின்மீது யாதோர் இயங்குதிணைப்பொருள் நிலத்திணைப் பொருளாகப் பிறப்பனேயாகில் அதுவே சாலும்" என்றுட்கொண்டு,

ஊனேறு செல்வத் துடற்பிறவி யான்வேண்டே
னானேறேழ் வென்றா னடிமைத் திறமல்லாற்
கூனேறு சங்க மிடத்தான்றன் வேங்கடத்துக்
கோனேரி வாழுங் குருகாய்ப் பிறப்பேனே

எனப் பத்துப் பாசுரங்களைப்பாடி, அங்கே திருவேங்கடமுடையானைத் தரிசித்துக்கொண்டு சிலகாலம் இருந்தார். விற்றுவக்கோட்டம்மானைச் சேவிக்க விருப்பமாய் அத்திருப்பதிக்கெழுந்தருளி,

தருதுயரந் தடாயேலுன் சரணல்லாற் சரணில்லை
விரைகுழுவு மலர்ப்பொழில்சூழ் விற்றுவக்கோட் டம்மானே
அரிசினத்தா லீன்றதாய் யகற்றிடினு மற்றவடன்
அருணினைந்தே யழுங்குழவி யதுவேபோன் றிருந்தேனே.

என்று அவ்வெம்பெருமான் திறத்தில் ஈடுபட்டார். திருவிற்றுவக் கோட்டினின்றும் போந்து திருவாயப்பாடியடைந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் திருவடி தொழுது

ஏர்மலர்ப் பூங்குழ லாயர்மாத
ரேனைப் பலருள ளூரிலுன்றன்

மார்பு தழுவுதற் காசையின்மை
யறிந்தறிந் தேயுன்றன் பொய்யைக்கேட்டுக்
கூர்மழை போற்பனிக் கூதலெய்திக்
கூசி நடுங்கி யமுனையாற்றில்
வார்மணற் குன்றிற் புலரநின்றேன்
வாசுதேவாவுன் வரவுபார்த்தே

என ஆய்ச்சியரூடி அமலனையெள்கலாகப்பாசுரம் பத்தமைத்துப்பாடி, அவ்விடத்தில் நின்றும் நீங்கி வடமதுரைக் கெழுந்தருளினார். அங்கேகோபாலனைச்சேவித்துச் சேய்வளர் காட்சியின் சீரை யசோதைபோல் தாய்தேவகி பெருத்தாழ்வெணிப்புலம்பலாக

ஆலை நீள்கரும் பன்னவன் றாலோ
வம்பு யத்தடங் கண்ணினன் றாலோ
வேலை நீர்நிறத் தன்னவன் றாலோ
வேழப் போதக மன்னவன் றாலோ
ஏல வார்குழ லென்மகன் றாலோ
வென்றென் றன்னையென் வாயிடை நிறையத்
தாலொ லித்திடுந் திருவினை யில்லாத்
தாய ரிற்கடை யாயின தாயே'.

எனப்பாசுரஞ்செய்தருளினார். அநந்தரம் திருக்கண்ணபுரத்தை யடைந்து அத்திருப்பதி யெம்பெருமானைச் சேவித்துக் காகுத்தன்றாலாட்டும் தனயன்கான்புகத் தசரதன் புலம்பலுமாக இருபத்திரண்டு பாசுரங்கள் பாடினார். பின்னர்த் திருச்சித்திரகூடத்துக் கெழுந்தருளி அங்கே நடராசர் காணத்திருப்பள்ளி கொண்டெழுந்தருளியிருக்குங் கோவிந்தராசனைச் சேவித்து ஸ்ரீமத் வால்மீகராமாயண ஸங்க்ரஹமகாத்தில்லைத் திருச்சித்திர கூடமால்தொல்லி ராமனுய்த்தோன்றிய சரிதத்தைப் பாடி உலகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

இவ்வண்ணம் குலசேகராழ்வார் இந்தலீலா விபூதியை நூற்றிருபது வருஷகாலம் அலங்கரித்திருந்து பின்னர்ப் பரந்தாமத்தை யடைந்து திருமாமணிமண்டபத்திலே நித்திய முத்தர்குழாங்களோடு ஒரு கோவையாவெழுந்தருளியிருந்தார்.

தி. செல்வக்கேசவராய முதலியார்.

CHAUCER : THE FIRST ENGLISH POET

சாஸர்: பிரதம ஆங்கிலக் கவிவாணன்

(28-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

பறவை யீட்டம்.

உரோமாபுரியில் வாக்கு வல்லபனுயிருந்து சிறப்புற்றோங்கிய சிஸரோ வென்பவர் ஸிப்பியோகனவு என்ற புத்தகத்தை எழுதினர். அதற்கு வியாக்கியானம் எழுதினவர் மாகரோபியஸ் என்பவர். வியாக்கியானச்சிறப்பால் நூலிற்குச் சிறப்பும் பெருமையும் உண்டாயின. இப்புத்தகத்தை நமது கவிவாணர் விடாமல் ஒரு நாள் முழுதும் வாசித்தனர். அதில் விரித்தெழுதப்பட்டிருக்கும் சுவர்க்க பூலோக பாதாளங்களிற் காணப்படும் ஆன்மாக்களின் நிலைமையை வாசித்து வாசித்து இன்பப் பெருக்காற் களிகூர்ந்த சாஸர் கண்வளர்ந்து கனவு கண்டனர். பகலெல்லாம் வேட்டையாடியவன் இரவிற் காட்டைக் காண்டலும், நியாயாதிபதி விசாரித்த வழக்கின் நியாயப்போக்கை நிசியில் தெளிவுற வுணர்தலும், செல்வவந்தர் செல்வத்தையும், வீரன்பகைஞனையும், வியாதியஸ்தன் ஜர்டிப்பால் குடித்தலையும், காதலன் கருத்துறை காதலியையும் கனவிற் காணுதலும் இயற்கையன்றோ? கனவில் ஸிப்பியோ வென்பவர் தோன்றி மரகதச் சுவர்களால் வளையப்பெற்ற பூங்காவனத்திற்குக் கவிவாணரை அழைத்துச் செல்கின்றனர். சிங்கார வனவாயிலில் இரட்டைக் கதவுளது; ஒரு கதவைத் திறந்தால் ஒரு வழிகாட்டும்; மற்றைக் கதவைத் திறந்தால் மற்றொரு வழிகாட்டும். இந்த விரட்டைக்கதவு வாயிலின்மேற் பளபளப்புள்ள தங்கவெழுத்திலும் கருமையான கரிய அக்ஷரத்திலும் 'வருக', 'விலகுக' என்னும் வார்த்தைகள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன. முன்னதன் வழியேகுநர் கடவுள் கிருபையையும், மனவாறுதலையும், அனவரத வசந்தத்தையும் பெற்றுச்செழித்துச் சுகமடைவர். பின்னதன் வழிச்செல்லுநர் பழி பாவத்தாற் பீடிக்கப்பட்டு, செம்படவன் வலையிற் சிக்குண்டமகரம் போன்று பதைபதைப்பர். இவற்றை நோக்கிய இரண்டு காந்தக் கற்களினிடையே யகப்பட்ட விரும்பைப்போன்று அங்கு மிங்கும் போகும் வலியற்று மதிமயங்கி ஸ்தம்பித்து நின்றனர். இந்நிலைமையைக் கண்ட வழிகாட்டி இவரைப்பிடித்து வாயிலொன்றிற் புகுத்தினர். கவியுட்புகுதலும், கண்டனர் பல்வகை விருக்ஷங்களடர்ந்த காவையும், நால்வகைமலர்களும் நன்குவிரிந்துள்ள நந்தவனத்தையும், நிரம்பிய கால்வாய்களூடுருவிச் செல்லும் பசும்புற்பரப்பையும், மகரந்தஞ்சொரியும் மந்தமாருதத்தையும் மரக்கிளைகளில் ரம்பைகள்போன்று பக்ஷிகளனேகம் கீதம் செய்தலையும். இவை யெல்லாம் நிறைந்துள்ளன மன்மதன் நந்தனமே. இதன் நடுவில் தோன்றும் இரவாக்கல்லாலாகிய ஓங்கிவளர்ந்த ஸ்தம்பங்கள் தாங்கும் இரதியின்

பொன்னாலயம். சாஸிர்மதன் ஆலயத்துட்சென்றதும், காமப்பேய்பிடித்து வதையுற்ற காமுகரின் சரிதங்களைத்தீட்டிய சுவர்களில் இனி மன்மதன் சரந் தொடுத்தலையும் இரதி பக்கத்திற் படுத்திருத்தலையும் கண்டனர். காட்சிமிகுந்த வாலயத்துட் போகப்போக பல திறப்பாவைகள் படங்களும் பரந்தூகிடந்ததைப்பார்த்தனர். பின்னும் வனத்துட் சென்றனர். ஆங்கு மற்றோர் மாளிகை தோன்றியது. அஃது இயற்கைத்தேவியின் வாசஸ்தலம்; அதுபூங்குன்றத்தின்மேலுளது. கிளைகளாலாயமாளிகையெங்கும் பச்சையாயிருந்ததனாற் பச்சைமாளிகை என்ற பெயர்பெற்றது. அதன்கண் பலவகைப் பறவைகளும் தத்தமிடங்களில்மன்று கூடின. முதற்கணிருந்தன இரைப்பறவைகள். அவற்றின் பின்னர் நீர்ப்பறவைகளும், தான்னியப்பறவைகளும், கிருமிப்பறவைகளும், ஒன்றின்பின் னொன்றாயிருந்தன. ஏனெனில் அன்று தான் பறவைகளுக்கேற்பட்ட மங்களநாள். அன்றுதான் பறவையும் பேடும் கூடும்நாள். பெருமானுக்குப் பிரதியாயுள்ள இயற்கைத்தேவி தன்கையிற் பெண்கழுகை வைத்துக்கொண்டு பறவை பேட்டைத் தேடலாமென்று பறையறைவித்தனள். முதலிற் கழுகுகள் தேடவாரம்பித்தன. ஆண் கழுகு ஒன்று தேவியின் கையிலிருந்த பேட்டைப்பார்த்துப்பரிந்தது. ஊழியஞ் செய்யச் சித்தமாயிருந்ததைத்தெரிவித்தது. இதனினும் அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தபோதிலும் அன்பிலும் உண்மை நயத்திலும் குறைவில்லாத வேறிரண்டு கழுகுகள் பெண் கழுகின் பிரியத்தைக் கவரமுயன்றன. அவற்றிலொன்று பேடையை வெகுகாலமாய் நேசித்து வந்ததாகச்சொல்லிற்று.

மற்றப்பறவைகளெல்லாம் அவசரப்படவே, தேவி அவற்றைப்பார்த்து, கழுகு இராணிக்குத்தகுந்த கழுகு இராஜனை வெளிவந்த மூவரில் தெரிந்தெடுக்கும்படி வேண்டினள். ஆணைப்படியே, எல்லோரும்பேசுதல்தகாதென்று ஒவ்வொரு ஜாதிப்பறவைக்கும் ஒவ்வொன்று பிரதியாக நின்று பேசத்தலைப்பட்டது. அங்ஙனம் பேசவந்த பிரதி காரியஸ்தர்கள் வல்லூறு, வாத்து மணிப்புறு, குக்குறுவான், இவையே.

வல்லூறு சொன்னதாவது: “இந்தவனப்புள்ள கழுகு இராணியைக் காதலிப்பவருள் இது சிறந்தது என்று முகாந்தரத்தால் விளக்குதல் எளிதன்று. எல்லாக்கழுகுகளுந் தாந்தாமே சிறந்தகாதலர் என்று கூறலாம். ஆதலால் அவற்றை மல்லுக்குவிட்டுத் திறம் பார்க்கவேண்டும்” இதைக்கேட்ட சழுகுகள் ‘தயார்’ என்றன.

பின்னர், நீர்ப்பறவைகளின் காரியஸ்தமாகிய வாத்துப்பேச ஆரம்பித்தது: “சத்தம், நான் சொல்லும் முகாந்தரத்தைக் கேளுங்கள். எனக்கோ புத்தி கூர்மை, தாமதமாகாது. என்னுடன் பிறப்பாயினும் நான் சொல்லுவதென்னவென்றால், அவன் அவளைவிரும்பட்டும், அவள் மற்றொன்றை நாடட்டும், அதாவது ‘வண்ணானுக்கு வண்ணாத்திமேலாசை, வண்ணாத்திக்குக் கழு

தைமேலாசை என்பதே' இதைக்கேட்ட உயர்தரப்பறவைகளெல்லாம் நகைத்து, 'மூடன் நாவைக்காவான்' என்றன. அதன்பின், தானியப்பறவைகளின் காரியஸ்தமாகிய

மணிப்புறு அபிப்பிராயங்கொடுத்தது. "காதல்கொள்ளல் எளிது. மரணபரியந்தம் காதலியைப்பிரியாதிருத்தலே தகுதி. அஃதன்றி மாண்புசால் தலைவிக்குத்துரோகம்பண்ணுதல் பாவம். ஆதலால் வாத்துச் சொன்னமதிபேதைமை. மரிப்பினும் என்தோழியைப்பிரியேன்" இதைச்செவிசாத்தியவாத்து சபாஷ் நன்குசொற்றனே. ஒன்றையே எப்பொழுதும் நேசித்தல் எதற்கோ? ஆனந்தமிலையெனில் ஆனந்தக்கூத்து எங்ஙனம் ஈயும்? மனமிணங்குதல் என்ற ஒரு நியாயத்தைத் தவிரக்காயவின்பம் நுகர்தலில் எட்டுணைத்தடையுங் கூடாது. தடையுளதேல், இன்பம் மட்டன்றோ?" இப்பிதற்றுதலைக் கேட்ட வல்லூறு நகைத்து, 'காதல் இன்னதென்று அறியாத நீ பிதற்றுதே. உன்வார்த்தை கேவலம்.' அதன் பின் கிருமிபுட்களின் பிரதிநிதியாகிய,

துக்துறுவான் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கிற்று: "ஏன் இந்த வீண்வாதம்? எங்ஙனமேன்? போங்கள். என் பேட்டுடன் நானிருக்குமளவும் எனக் கென்னகவலை?" சுயநய மேகருதிய குக்குறுவான் சொன்னதைக் கேட்ட கருவாலி, "வயிற்றை நிரப்பினுலுனக்குப்போதும், சாப்பாட்டிராமனே. உன்னை வளர்த்த ஊர்க்குருவியைக் கொன்ற ரணபாதகனல்லவோ நீ இருக்குமளவும், கிருமிகளைக் கொன்றுதின்று தனியே சுகத்திரு பாவியே!" என்றது.

இவ்வாறு காரியஸ்தர்கள் பேசினவற்றையெல்லாம் பொறுமையுடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்த இயற்கைத்தேவி " நல்லது பேச்சை நிறுத்துக. என முடிவு இது. வல்லூறு சொல்லியாங்கு யார்மிக்க காதலுடையர் என்று தீர்மானித்தல் எளிதன்று. ஆகலால் நலமோ, புலமோ கழுகு இராணிக்கு யார்மேற் பிரியமோ, தெரிந்துகொள்வீளாக" என்று சொல்லி, இராசாளியை மணம்புரியவேண்டினள். அதற்குச் சங்கோசப்பட்டிருந்த கழுகு இராணி, "வருடமுடியும்வரைதான் தெரிந்தெடுக்கப்போவதில்லை" என்றது. அதன்மேல், தேவி மூன்று காதலர்களையும் நோக்கி, நீங்கள் அதுவரை பொறுங்கள், பணிவிடை செய்யுங்கள், என்று சொல்லி, மற்றப்பறவைகள் தங்கள்பேடுகளைக் கண்டறிந்து இன்புறலாமென்று விதித்தனள். அங்ஙனமே பறவைகளெல்லாம் பேடுகளைத்தெரிந்ததும், மங்கல நாட்சிந்து பாடிப் பறந்தன. மூன்றமுங்கலந்தது. கலந்தவோதையாற் கவிவாணரும் துயில் நீங்கினர்.

இக்காவியம் ஒட்டலங்கார விளக்கமென்று கூறுவர் சில நிபுணர். இதிற் கூறப்பட்டுள்ள இராணி போகீமியா என்ற தேசத்திற் கோமகளாகிய அண்

ணியென்பவளென்றும், இவளைப் பவேரியாகோமகனும், மீசன் பிரபுவும், இங்கிலாந்து தேசமன்னனாகிய ரிச்சேர்டு என்பவனும் வதுவை செய்ய விரும்பினரென்றும் ஒருவருஷம் கடைப்பட்டு அண்ணிக்கு வயது வந்த பின் அவள் இங்கிலாந்து மன்னனையே மணந்தனளென்றும், இரைப்பக்ஷிகள் போர்விரும்பும் க்ஷத்திரியரைக் குறிப்பிடுகிற தென்றும், நீர்ப்பறவைகள் சுயலாபத்தையே கருதும் வாணிப ஜாதியைக் குறிக்கிறதென்றும், தானியப் பறவைகள் தாழ்மை நாவடங்கல் அறிவு இவை ஆதிய குணாதிசயங்கள் நிறையப்பெற்ற மூதறிஞரைக்குறிப்பதென்றும், கிருமிப்புட்கள், எதானாலும் கிடைத்ததைத் தின்று வாயில்வந்ததைப்பேசி, நிரக்ஷர குக்ஷியாய்ப் பொது நன்மை சிறிதுங் கருதாது புணர்தலே பேரின்பமென்று திரியும் கைத்தொழிலாளரைச் சுட்டுகிறதென்றும், உள்ளன்பு ஊராள்பவன் உரிமை என்று போதிக்கும் இயற்கைத்தேவி இங்கிலாந்து இளமன்னனாகிய ரிச்சேர்டுக்கு அறிவூட்டும் அன்பின் அவதாரமென்றும் சொல்லுவர்

எம். எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை.

THE RELIGION OF TIRUVALLUVAR.
திருவள்ளுவர் மதம்.

'திருவள்ளுவர் மதம்' எனுந்தலைக்குறியினானே அவரது மதம் நன்கு விளங்கவில்லை என்பது புலப்படும். திருவள்ளுவர் யாவரென்பதைக் குறித்து ஈங்கு மொழிவது அநாவசியமாம் யாவரு மவரைப்பற்றி நன்குணர்ந்திருப்பாராகலின்.

திருக்குறளினின்றும் செந்நாப்புலவரது சமயத்தை ஒரு தலைபாய்த் துணிவதற்கிடமில்லை, இம்முதற்பாவலர் எல்லாச் சமையத்தார்க்கு மியையத் தம்நூலைப் பொதுவாகவே வரைந்திருக்கின்றனர். என்னை?

"சமயக்கணக்கர் மதிவழி கூறா
துலகியல் கூறிப் பொருளிது வென்ற
வள்ளுவன்"

என்று கல்லாடனார் தமது கல்லாடத்தில் 'நிலவு வெளிப்பட வருந்தல் எனுந்துறையின் கண்ணே கூறியதற்கேற்பத் திருவள்ளுவ மாலையினும் பின் வருமாறு கூறுகின்றார்:

"ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்—நன்றென்ன
வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி"

திருவள்ளுவமாலை வள்ளுவர் முன்பே சங்கப் புலவராற் செய்யப்பட்ட தெனக்கோடலின் நூலாசிரியர் காலத்திலேயே திருக்குறள் ஒருவகைச்சமய நூலெனக் கொள்ளப்படாது பொது நூலெனக் கொள்ளப்பட்டதென்பது புலப்படுகின்றது. இவையனைத்தும் கருதியே பலரும் 'இவரது மதமின்ன தென்று நன்கு விளங்கவில்லை. பொது மதமாகலாம்' எனப் பகருகின்றனர்.

நாயனுர் தமது குறளை எல்லாச் சமயத்தார்க்கும் பொதுவாகச் செய்ய விரும்பியு மிருக்கலாம். ஓராற்றாற் செய்து முடித்துமிருக்கலாம் அங்ஙனம் முடித்திருத்தல் அக்காலத்துப்புலவருக்குத் தெரிந்துமிருக்கலாம். எனினும், அவர் தந்நூலில் வெளிப்படையாய்க் கூறாமலிருப்பினும் தாம் மட்டிலனுஷ்டித்த சமயம் ஒன்று இருக்குமன்றே. அஃதவர் தம்நூலினுள் யாண்டேனும் குறிப்பாகவேனும் புலப்படாற்பாற்றோ என்பதும் சிறிது கவனிக்கத்தக்கதாம். அவ்வாறறியுமிடத்து, ஒவ்வொருவருந் தத்தம் கொள்கையாம் மூக்குக்கண்ணாடி வழியான் நோக்கித் 'திருவள்ளுவரெம்மதத்தவர்? எம்மதத்தவரே!' என்று விடைகூறி முடித்தலுண்டு.

இதற்குதாரணமாக, ஆங்கிலதேசத்துக் கோதீர்த்தபுரிச் சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்புலவர் கனம் பொருந்திய ஜி. யூ. போப்பையரவர்வள் தாம் பதிப்பித்த திருக்குறளின் கண்ணே பொய்யில் புலவர் பொய்யின்றிக் கிறிஸ்தவரே யென்று தேற்றேகாரங்கொண்டு முடிப்பதை யெடுத்துக்கொள்ளலாகும். ஏசுநாதர் கூறியவறங்களுட் பலவற்றை இவர் கூறுதலால் இவர் ஏசுநாதர் வழிப்படடிருக்க வேண்டுமென்றல் மிகவுமடாதகாம். ஏசுநாதர் கூறியவற்றுட் சிலவற்றோடு முரணுதக்க பல நீதிகள் வள்ளுவர் கூறியிருத்தலானும், ஏசுநாதர் காலம் வரது நிர்ணயிக்கப்பட்ட காலத்திற் கிப்புறமாதலானும் இவரது கூற்று வீண்பேச்சேயன்றிப் பிறிதன்று. மேலும், ஏசுநாதர் கூறிய வறங்களுட் பல பௌத்தமதத்திற் காணப்படுதலால், கிறிஸ்தவரனைவரும் பௌத்தரெனின், நமது போப்பையரவர்கள், 'நன்று சொன்னுய்!!' என்று மனம் ஒருப்படுவார்போலும்!!

இனி, இத்தகைய வொரு புறநோக்கமின்றி நமது இந்துதேசசமயங்களுட்சென்னாப்போதாரெச்சமய மனுசரித்தவரென ஊகிக்குமிடத்து அவரை வைணவரெனக் கூறுதற்குற்ற வாதாரங்கள் பின்வருவனவாம்: கலியுகத்தின் தொடக்கத்திலிருந்தவரென்று வைணவர்களாற் கூறப்படுகிற நம்மாழ்வாரியற்றிய திருவாய்மொழியிலுள்ள,

"ஊரவர் கவ்வை யெருவிட் டன்னைசொன் னீர்படுத்து
ஈரநெல் வித்தி முளைத்த நெஞ்சப் பெருஞ்செயுள்
பேரமர் காதல் கடல்புரைய விளைவித்த
காரமர் மேனிநங் கண்ணன் தோழீ கடியனே"

என்ற பாசுரக்கருத்தை,

"ஊரவர் கவ்வை யெருவாக வன்னைசொல்
நீராக நீளுமிந் நோய்"

என்ற திருக்குறளின் கண்ணும்,

"கண்டுகேட் டுற்றுமோந் துண்டுழலு மைங்கருவி" என்னும் திருவாய் மொழியிலுள்ளதைக் "கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலன்" என்ற குறளின் கண்ணும், துவாபரயுகாந்தத்தவர் எனப்படுகின்ற திருமழிசை யாழ்வாரது

"வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விடையர்த்த
பத்தி யுழவன் பழம்புனத்து"

என்றபாசுரத்தின் சொற்பொருளை

"வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சில் மிசைவான் புலம்"

என்ற குறளின் கண்ணும், நமது புலவர் முறையே அமைத்திருக்கின்றனர். மேலும், வள்ளுவர் 'மடியின்மை' என்னும் அதிகாரத்தில்

"மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
றாஅய தெல்லா மொருங்கு"

என்ற குறளினும், காமத்துப்பாலில்,

"தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணா னுலகு"

என்ற குறளினும் திருமாலைச் சிறப்பித்துக் கூறியிருக்கின்றனர். இவையிற் றன்மாத்திரமே நாயனுர் வைணவரென்று கூறலாகும்.

மற்று இவரைச் சைவரெனக் கூறுதற் கிடமுமுண்டு. திருக்குறள் ஔவையார் முதலாயினோரால் தேவார திருவாசகங்களோடு ஒருங்கெண்ணப்பட்டு உமாபதி சிவாசாரியரால் 'சைவ சமய நூல்' என்றே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சைவாகமக் கருத்துக்களுட்சில கடவுள்வாழ்த்தின்கட் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் கடவுளர்க்குள், சிவபெருமான்-அந்தணன், திருமால்-க்ஷத்திரியன், பிரமன்-வைசியன், இந்திரன்-சூத்திரன் என்று முழங்குஞ் சுருதிக்கேற்ப 'அறவழி யந்தணன்' எனக் கடவுள்வாழ்த்தின்கட் கூறப்பட்டிருக்கின்றமையுங் காண்க. மற்றும், நிலையாமை மெய்யுணர்தல், அவாவறுத்தல்முதலிய வதிகாரங்களிற் சிவாகமக்கருத்துக்கள் தோன்ற விளக்கிச் செல்கின்றமையானும், நாயனுர் என்ற பெயர் வழக்கினானும், பிறவாற்றானு மிவரைச் சைவரெனத் துணிவர் வேறு சிலர்.

இவரைச் சைனரென்று கூறுவதைக்காண்டலு மரிதன்று. அருகக் கடவுளுக்குரிய திருநாமங்களிற் பல 'கடவுள் வாழ்த்து' எனுமதிகாரத்தின்கண் வழங்கப்பட்டிருத்தலானும், சைன சாம்பிரதாயத்துக்கியைய அருகசரணம்,

சித்தசரணம், சாதுசரணம், தர்மசரணம், என்று கூறப்படும் நான்கினையும் முறையே, கடவுள் வாழ்த்து வான்சிறப்பு, நீத்தார் பெருமை, அறன் வலியுறுத்தல் என்ற நான்கு அதிகாரங்களாக நூன் முதலில் அமைத்திருத்தலானும்; சைனர்க்கு இன்றியமையாச் சிறப்பினவாகிய புலான் மறுத்தல், கொல்லாமை, ஆதியவறங்களை மிக வற்புறுத்திக் கூறலானும்,

" அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று"

என்று யாகாதிகாரியங்களை மறுத்துரைத்தலானும் பிறவாற்றானும் சைனர் இவரென்பர் மற்றொருசாரார்.

இனி, இவரைப் பௌத்தர் என்று கூறுவர் பலரும். அவர் கூற்றினுக் கேற்ற ஆதாரங்களும் மிகவும் பலவாய் விரிந்து கிடக்கின்றன. பிறப்பு முதலொத்த ஔவையார் கபிலர் ஆதியோர் கருத்திற்கிசைய ஆதி பகவன் எனப் பெற்றோர் முதன் முதலிற் றொழப்பட்டிருக்கின்றனர். கபிலரகவல் வடமொழியிலுள்ள 'பௌத்தோபநிஷதம்' எனக்கருதப்படும் வஜ்ஜிரசூசிசோபநிஷத்தின் மொழிபெயர்ப்பாய் அமையும். அஃதன்றியும் கடவுள் வாழ்த்தின் கட் புத்த தேவன் பெயர்களும் பல உபயோகப்படுத்தப்பட் டிருக்கின்றன. உய்த்து நோக்கு மிடத்துக் கடவுள் வாழ்த்தின்கட் கூறப்படும் சொற்களெல்லாம் கடவுளைச்சாராது நல்வழிப்பட்ட முனிவனொருவனைச் சாருமாறு கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

" பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்"

எனுங் குறளிற் " பொறி வாயிலைந்தவித்தான் என்ற சொற்றொடரின் ஆற்றலானே ஐம்பொறிவாயில்களையும் உடையவனாயிருந்து அவற்றைத் தன்வலியால் அவித்தானொரு முனிவனெனவே பொருள்கொள்ளக் கிடக்குமாறு காண்க. அவன் பொய் தீரொழுக்கமென்பது பௌத்த பிடகத்தையேயன்றி வேறன்று. புத்த தேவன் அரசனாய் விளங்கினமைபற்றி 'இறைவன்' எனப் பன்முறையும் கூறப்படுகின்றனன். மேலும் புத்த தேவன் விரித்துரைக்கும் அருளறத்தை,

" தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும் வினை"

என்ற குறளின்கண்விளங்கக்கூறியிருத்தலானும், அருளறத்திற்கின்றியமையாத் துணைக்கருவியாகிய வான்சிறப்பைக் கடவுள்வாழ்த்தினையடுத்துக் கூறுகின்றமையானும், நீத்தார் பெருமை யென்பது பௌத்த பிக்ஷுக்களது பெருமையை யாதலானும், அறன்வலியுறுத்தலின்கண் வலியுறுத்திய தெல்லாம் புத்ததேவன் வகுத்த அறத்தையே யாதலானும் பௌத்த காப்பியமாகிய

மணிமேகலையும் இந்நூலும் பலகருத்துக்களில் ஒத்தியங்குகின்றமையானும், புலான் மறுத்தல், அருளுடைமை, ஆகிய வறங்கள் புத்த தேவன் அருளறத்தின்கணடங்குதலானும், "மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா" என்றவிடத்தில், மூண்டனஞ் செய்துகொள்ளல், சடைவளர்த்தலாதிய புறச்சமயவாசாரங்களைக் கடிதலானும், உலகப்பொதுநன்மைபற்றி வாய்மையாதிய வறங்கட்கு இலக்கணங்கூறுதலானும், 'மனத்தானாகாதவீழியும்பாவமுண்டு' எனுங்கொள்கையினராகிய சைனரோடும் பிறரோடும் மறுதலைப்பட்டு

"எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தா
மாணாசெய் யாமை தலை"

என்று பௌத்த சாம்பிரதாயத்தைத் தழுவிக்கூறுதலானும், ஹீனயானபௌத்தர், மகா யான பௌத்தர் எனற பாகுபாட்டினுள் இவர் மகாயானபௌத்தரைச்சார்ந்தாரென விளங்குதலானும், 'மெய்யுணர்தல்' எனுமதிகாரத்தின்கட் கூறிப்பட்டுள விஷய மனைத்தும் பௌத்தபிடகத்தின்கட்காணப்படுதலானும், இவர் நூல்முழுதும் அருளறங்கொழிக்கக் கூறப்பட்டிருத்தலானும், பௌத்தசாம்பிரதாயத்திற்சேற்மகளிர் பெருமைபெரிதும் பாராட்டப்பட்டிருத்தலானும், துறவறவியலைமுற்கூறுது, இல்லறவியலை முற்கூறியதே இவர் சைனரல்ல ரென்பதற்கேற்ற சான்று பகருகின்றமையானும், பௌத்த சாம்பிரதாயத்தின் கண்ணும் இந்திரன் திருமாலாதிய கடவுளர் சிறப்பு அங்கீகரிக்கப்படுதலானும், ஆகவே யத்தெய்வங்களைப்பற்றி நூலிற் கூறுதலான் நூலாசிரியரச்சமயத்தவரெனத் துணிதற் கிடமின்மைகலானும், திருவள்ளுவர் பௌத்தரென்றே துணிதல் ஏற்புடைத்தாயாறு காண்க.

சமயப்பற்றினுன் உள்ளங்கோடித்திருவள்ளுவரைத் தம்மதத்தினரெனக்கூறியமைவதனுல் எழூஉம் மகிழ்ச்சியினும், உள்ளங்கோடலின்றித் திருவள்ளுவரது மதம் இஃதென நேரிய நெறியினுராய்ந்து உண்மை காண்டலான் எழூஉம் மகிழ்ச்சியே சிறப்புடைத்தெனக்கருதி இதுவரையப்பட்டதென்பது உணர்ந்து அறிவுடைய தமிழ் வாணர் இதனை மேற்கொள்க.

சருக்சை-கி. சுந்தராசாரியன்.

A HERMIT.

ஒரு முனிவன்.

(72—ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

21. "இகழ்ச்சியே வாலிப துக்கமே யெறிந்திடு,
இகழ்ந்திடு மாதரை," யென்றவன சொல்லினன்

மகிழ்ந்தவன் மொழிகையில் மிகுந்திடு முகச்சிவப்
புறழ்ந்திடக் காட்டின னுலேத்திடு பற்றினன்.

22. அதிசயப் படுமுனி யாயினும் புதுவெழில்
கதியுடன் பார்த்திடப் பரந்ததைக் கண்டனன்
பதிவுள ஆலேயில் விண்வரி போன்றதே
விதியில விளக்கமும் மாறுத விரண்டினும்.

23. வெட்கிடு பார்வையு முயர்ந்திடு மரர்பமு
முட்கிட மாறியே யூன்றிடு மேக்கமே
பெட்புறு மழகிய ஞெத்திடு பான்மையில்
பெட்டக வெலாமுடை மடந்தையின் னின்றனன்.

24. "ஐயனே மன்னியு மடக்கமி லன்னிபள்
வெய்யளா மஞதையா மங்கையை," யென்றனன்
"துய்யத லடிபொடு பத்தினைத் தவிர்த்துளேன்
துய்யவர் கடவுளும் நீயுமே வாழிடம்.

25. "கன்னிகை யொருவனே யுன்னனி கொளவிடு
மன்னிய வாரமே மயக்கிய தவன்வழி
கொன்னுரேய் வினைத்தேடிக் காண்கிருள் துயரமே
ஒன்னிலாத் தன்வழிக் குற்றதோர் துணையென.

26. "நதிபதாம் டைனண்டை விலேத்தவ ரென்பிதா
விதியினிற் பிரபவர் மிகுந்திடு செல்வத்தர்
பதியவர் பொருளெலா மெனதென முடிந்தன
மதியுடை யவர்க்குநான் மாத்திரங் குழந்தையே.

27. "தயையுடை யவரிடந் தமியனைக் கொண்டிட
மயலுளோ ரளவிடற் கரியராய் வந்தனர்
இயைபிலா வெழில்பல சூட்டியே புகழ்ந்தனர்.
மயையிலே வேபவ ருண்மையர் போலிகள்.

28. "ஓரைபொவ் வொன்றினு மொண்பொருள் காதலர்
சீரியல் பரியமுந் தோற்றினர் வாதினர்
வீரிய ரவருளே யெட்வினும் வணங்கினேன்
வாரம தாழ்வதை வழுத்தில னென்றுமே.

29. "பணிவினு மியல்பினு பட்டதோ ருடையினன்
மணிவளர் செல்வமு மாண்பல மவற்கிலே
குணமதி லறிவினிற் கான்றமை யவனது
மணமிகு மிவையலால் மற்றெது நான்வேண்டேன்.

30. "சூரிய னுதிக்கவுந் திறந்திடு தாமரை,
காரிய விண்ணிலே பனிப்புட மிட்டது
பாரிய விவையெலாம் பான்மையொன்றில்லவே
சீரிய னவனது மனத்தூய்மை தேர்ந்திடில்.

31. "அவலதி லென்னரு கவனிருந் திடுபோது
கவலதிற் காதலைப் பொதிகவி பாடுவன்
இவனுயிர்ப் பிறப்பவு மிகுத்தது கால்மணம்
நவமுனி பொழிலதன் னல்லிசை யாகுமால்.

32. "பனித்துளி யதுவுடன் பகர்மரங் கொண்டபூ
தனித்திக ழெழிலொடுந் திரிபுடன் விளங்குமால்
மனத்தொளி ரவனன மணியெழில் யாவையுஞ்
சனித்தவ னென்னிடந் திரிபில ளாகையால்.

33. "சதமுமே திரிபுடைத் தொழிலெலா முயன்றுளேன்
கதமுடைக் குரங்கினின் பிடித்தன வீணென.
மதனவன் வாரமென் மனதினைக் கவர்ந்துமே
நிதமலன் னேவுற வார்வமு மெய்தினேன்.

34. "என்னிகழ் மொழிகளால் மனப்பல மிழந்தபின்
என்னிகழ் செருக்கினை யெனக்குவிட் டேகினன்
மன்பதை யின்றிய தனியிட மண்டியே
மன்மக ரறிந்தில மாண்டன னவ்விடம்.

35. "துக்கமும் என்னது தவறதும் என்னதால்
உக்கதென் னுயிர்தனைக் கொடுப்பதே யுரிமையாந்
தக்கிடந் தேடியோன் தனியிடஞ் சார்ந்துமே
பக்கமே படுப்பதே செயவிது பூண்டுளேன்.

36. "இவ்விடந் தனியளா யேங்கினள் மறைவினில்
தெவ்விட முண்டபோற் படுப்பனுன் இறப்பனுன்
அவ்விதஞ் செய்தன னன்புடை யெட்வினு
மவ்வித மாகவே செய்குவேன் யானுமே."

37. "'தெய்வமே,' விலக்கதை யென்றனன் தவசியும்
மெய்படக் கட்டின னவனையு மார்பொடும்
ஐயுறு மழகியுங் கடிந்திடத் திரும்பினள்
ஐயகோ! எட்வினு மணைத்தவவ் மானிடன்.

38. "திரும்பிடு! ஆஞ்சலீ னவென்னருஞ் செல்வியே!
சுரும்பினில் மயக்குவோய் திரும்பியே பார்த்திடு

மறைந் திடு முன்னுடை யெட்வினை மண்ணினில்
நறற்புட னுன்னிடந் திரும்பிய நானவன்

39. "உப்படி யுன்னையு முயங்கவே விட்டிடு
எப்படி யாவையுங் கவலையை விடுவனுன்
எப்போதும் பிரிவிலம் வாழ்வமோ கூறுதி
ஒப்பில வென்னுயிர் பொருளெலா மொன்றிநேய்.

40. "இம்மணி முதற்கொடு வெப்போதும் பிரிந்தில
மம்மணி யுண்மையாய் வாழ்வர மன்பநாம்
பொம்மணி யாகமே பிளந்திடு மதிசரம்
அம்மையே! பிளந்திடு மெட்வினி னுகமும்"

தி. அ. இராமலிங்கம்.

A LECTURE ON SAIVAISM.

ஒரு சைவோபந்நியாசம்.

சிவனை வழிபடுவோர் சைவர் எனப்படுவர். படவே, சைவராகிய யாமெல்லாம் சிவபிரானுரை நமது ஆன்மநாயகராகக்கொண்டு அவரது திருவடியை நிற்கும்போதும், இருக்கும்போதும், கிடக்கும்போதும், நடக்கும்போதும் உண்ணும்போதும், துயிலும்போதும், விழிக்கும்போதும், இமைக்கும்போதுமாம் எக்காலமும் மறவாது அவரோடு சம்பந்தமடைதலை விளக்கும் சமயம் சைவம் எனப்படும். இதுநோக்கியன்றே "சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்தமாவது" என்முர் தவராஜயோகியாராம் திருமூலநாயனுர். இப்பிரபஞ்ச வாழ்க்கையிற் பெறப்படும் அழியும் இயல்பினதாகிய சிற்றின்பம்போலாகாது நீடித்த நிரதிசய பேரின்பம் நமக்கெல்லாம் ஒருதலையாக அச்சிவ சம்பந்தத்தினுல் வாய்க்கும் என்பது பற்றியே "இறைகளோடிசைந்த வின்பமின்பத்தோ டிசைந்தவாழ்வு" என்முர் பரமாசாரிய சுவாமிகளாகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்.

பிரமசாரிகள் யாஞ்ஞவற்கிய முனிவரைநோக்கி "எங்களுக்கு அமிர்தத்துவம் (சிவத்துவம்) எம்மந்திரத்தினுலாம், அருளுக" என்முர்கள். அதற்கு அவர் இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களின் மத்தியிலுள்ள "சதருத்ரீயத்தினுலாம்" என்முர். இதிற்கண்ட பெயர்கள் அமிர்தத்தின் (சிவபிரானுரது) நாமதேயங்களாம்.

ஏதஸ்யஹவா அம்ருதஸ்ய நாமதேயாநி ।

ஏதஸ்யகவா அம்ருதஸ்ய நாமதேயாநி

என்று சாபாலோபநிடதத்திற் கூறப்பட்டது. ஆதலின், அவ்வமிர்த சிவ நாமங்கள் அடங்கிய சதருத்திரீயம் எனப்படும், ஸ்ரீ ருத்திர செபத்தினால் சிவத்துவம் எய்தும். அன்பராயினோர்க்கு இதினும் மிக மிக லேசாயதும், மிகமிக விரைவிற் பாபசமூகத்தைத் துவம்சஞ்செய்து சிவத்துவம் கொடுக்கற்பாலதுமாய வாயிலொன்று உரைப்போம்.

அஃதாவது இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வம் என வேதம் நான்கும்; சிக்ஷை, கற்பம், வியாகரணம், நிருக்தம், சோதிடம், சந்தோவிசிதி என அங்கம் ஆறும்; புராணம், நியாயம், மீமாஞ்சை, ஸ்மிருதி என்னும் உபாங்கம் ஆறும், ஆயுள்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அர்த்தவேதம் என்னும் உபவேதம் நான்குமாகச் சேர்ந்த வித்தைகள் பதினெட்டாம்.

வேதங்களை உதாத்தமுதலிய சுரவேறுபாடுபெற்று உச்சரிக்கு முறையினை உணர்த்துவது சிக்ஷை; வேதங்கள் விதித்த கன்மங்களை அநுஷ்டிக்கு முறைமை உணர்த்துவது கற்பம்; வேதங்களின் எழுத்துச் சொல் முதலியவற்றின் இலக்கணங்களை உணர்த்துவது வியாகரணம்; வேதங்களின் சொற்பொருளை உணர்த்துவது நிருக்தம்; வேதங்களின் காயத்திரி முதலிய சந்தஸ்களின் எழுத்தளவை முதலியவற்றை உணர்த்துவது சந்தோவிசிதி; வேதம் விதித்த கன்மங்களைச் செய்தற்கியன்ற கால விசேஷங்களை உணர்த்துவது சோதிடம்; வேதவாக்கியங்களின் பொருள்களை வலியுறுத்தி விரித்து விளங்குதலால் உபப்பிருங்கணம் எனப்படுவது புராணம்; இதிகாசமும் புராணத்துள் அடங்கும். வேதப்பொருளை நிச்சயிக்கும் பிரமாண முதலியவைகளை உணர்த்துவது நியாயம்; வேதப்பொருளின் தாற்பரியத்தை அறிதற்கியன்ற நியாயங்களை விளக்குவது மீமாஞ்சை; இது பூருவமீமாஞ்சை எனவும், உத்தரமீமாஞ்சை எனவும் இருவகைப்படும். பூருவமீமாஞ்சை கன்மத்தையும், உத்தர மீமாஞ்சை வேதாந்தத்தையும் போதிப்பனவாம். இங்கே வேதாந்தம் எனப்பட்டது ஏகான்மவாதத்தை யன்றாம். பிராமணர் முதலிய வருணத்தாரது பிரமசரியமுதலிய ஆச்சிரம தருமங்களை உணர்த்துவது ஸ்மிருதி. சரீரத்தை நோயில்லாது நிறுத்தற்கியன்ற ஔஷத முதலியவைகளை உணர்த்துவது ஆயுர்வேதம். பகைவரினின்று உலகத்தைக் காத்தற்கியன்ற படைக்கலப் பயிற்சியை உணர்த்துவது தனுர்வேதம். பரமேசுவரருக்கு மகிழ்ச்சி விளைக்கும் கான முதலியவைகளை உணர்த்துவது காந்தருவ வேதம். இம்மை மறுமைக்கேதுவாம் பொருள் சேர்க்கும் உபாயத்தை உணர்த்துவது அர்த்தவேதம். வித்தைகள் அனைத்திற்கும் கர்த்தா சிவபெருமான் என்பது

ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்³யாநாம் ।

ஈசாநஸ் ஸர்வ வித்யாநாம்

JNANA BODHINI

Terms of Subscription.

Annual Subscription including postage Rs.... 2 8 0

N.B.—The year begins with August, and subscriptions are not accepted for broken periods. New subscribers joining in the course of the year, will as far as possible, be supplied with the back numbers of the current volume.

TO ADVERTISERS.

The Jnana Bodhini affords the best and cheapest medium for advertising. It reaches all classes of people and commands the largest monthly circulation. Rate per page per insertion Rs. 5. Apply to Messrs. Thompson & Co., Publishers, Broadway, Madras.

All literary contributions and books for Review and business letters, &c., should be addressed to T. A. Swaminatha Aiyar, Manager, The "Jnana Bodhini" Office, Black Town, Madras. All remittances should be made payable to Messrs. Thompson & Co., Publishers of "Jnana Bodhini," Broadway, Madras.

அறிக்கை.

காரியஸ்தர்கள் தேவை.

"ஞானபோதினி"ப் பத்திரிகையைப் பலவிடங்களில் பரவச்செய்து சந்தாதார்கள் சேகரித்து அனுப்பக்கூடிய காரியஸ்தர்களுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். விவரந் தெரியவேண்டுவோர் "ஞானபோதினி" மானேஜருக்கு எழுதிக்கொள்க.

கோயமுத்தூர் இலாகாவுக்கு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சோமசுந்தர முதலியாரவர்களைக் காரியஸ்தராக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். (மானேஜர்.)

புதி

1. ரூபாவதி			
2. கலாவதி			
ஷை கலிகோ			
3. சரசாங்கி			
4. சுகுணசுகேசர் ...			
ஷை கலிகோ ...			
5. தசரதன் சவுறு ...			
ஷை கலிகோ ...	0		
6. மதிவாணன் ...	0		
7. நாடக வியல் ...	0	8	
8. தனிப்பாசுரத்தொகை	0	4	0
ஷை கலிகோ ...	0	8	0
ஷை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் ...	1	0	0
9. பாவலர் விருந்து (முதல் நாள்) ...	0	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	0	0
10. தாமரை நாண்மலர் ..	0	6	0
ஷை கலிகோ ...	0	12	0
11. வித்தியாரண்ய நகரம்.	0	8	0
12. நன்றியறியா மகன் ..	0	8	0
13. பாரத ஸாரம். (முதற் பாகம் ...	0	10	0
இரண்டாம் பாகம் ...	0	9	0
14. வர்ண வைத்திய சாஸ்திரம் ...	0	8	0
15. மச்சபுராணம் (செய்யுள்) கலிகோ ...	2	8	0
16. திருமுல்லைவாயிற்புராணம் (கலிகோ) ...	0	10	0
ஷை (மார்பில்) ...	0	8	0
17. செய்யுட்கோவை (கலிகோ) ...	0	13	0
ஷை மார்பில் ...	0	10	0
18. விவேக விளக்கம் ...	0	4	0
19. வாசகத்திரட்டு ...	0	10	0
20. நகைப்வைத்தியம் (முதற்பாகம்) ...	0	8	0
ஷை (இரண்டாம்பாகம்)	0	8	0
21. ஸ்ரீராமாநுஜ சரிதம்.	0	8	0
22. ஔவைகுறள் மூலம்.	0	2	0

இந்நூல்களெல்லாம் சென்னை **ஆரியன் புக் டெபோவிலும், தாம்ஸன் கம்பெனியாரிடத்திலும்**, அகப்படும்.

...வனியுங்கள்!!   கவனியுங்கள்!!!

...வம்பர்௴ 10உக்குள் வெளியாகும். வேண்டு
...கள் பெயரை ரிஜிஸ்டர் செய்தால் அடியில்கண்ட
கோடுக்கப்படும்,

1903-வருஷத்திய

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனியார்

...மினெர்வா டைரிகள்:

	குறைந்த விலை.	சாதாரண விலை.
1. ஆறுவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினர்வா பாக்கெட் டைரி 3 அங்குல அகலமும் $4\frac{1}{4}$ அங்குல நீளமும் உள்ளது.	0 3 6	0 4 0
2. ஷ ஷ மடிப்பு உள்ளதும் பென்சல் வைக்கப்பட்டதுமான பாக்கெட் டைரி	0 5 6	0 6 0
3. அதிக உபயோகமுள்ளதும் அவசியமான விஷயங்களடங்கியதும் 8-அங்குல நீளமும் 5-அங்குல அகலமும் ஒரு பக்கத்திற்கு இரண்டு தேதியுள்ளதும்.	0 15 0	1 0 0
3. ஷ ஷ பக்கம் ஒன்றுக்கு ஒருதேதியுள்ளதும் பிளாடிங் இல்லாததும்	0 15 0	1 0 0
4. அதிக உபயோகமும் அவசிய முள்ளதுமான விஷயங்களுடையதும் 10-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமுமுள்ளது பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர்வைத்தது.	1 0 0	1 2 0
5. பூல்ஸ்காப் கடித அளவில் அச்சிடப்பட்டு நேர்த்தியாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டதும் அதிக உபயோகமும் அவசியமுமான விஷயங்கள் அடங்கியதும் 13-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலம் உள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது.	1 2 0	1 4 0

மேற்கண்ட டைரிகளில் 1-வது 2-வது நெம்பர் டைரிகள் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, மலையாளம், கன்னடம் இந்த ஆறுவித பாஷைகளில் தேதிகள் அச்சிட்டிருப்பதோடும் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு பாஷைகளில் பஞ்சாங்கம், 12-மாதத்து ராசி சக்கரம், அமிர்தயோகம் யோகினிநிலை, மகர சங்கராந்தி, ஆலயதரிசனம், ஆபரணம் அணிதல், ஆருடத்திற்கு, ஆர்தைக்காதல், உபநயனத்திற்கு, உழவுசெய்ய, எதிர்கொள்ளுதலிவை நன்மை தீமை யறியும் பயன், கருட தரிசனம், இராகுகாலம், கரிநாள், காது குத்தும் நாள், கிருகப்பிரவேசம், கோடியுடுத்தல், சீமந்தம், க்ஷௌரம், திக்குத்தும்பல், தேதிமழை, நிஷேக முகூர்த்தம், பயணஞ்செய்யும் தினம், செய்யாத்தினம், பல்லிவிழும் பலன், கௌரி பஞ்சாங்கம், முதலியவைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால் இஃது எல்லோருக்கும் சிறந்த உபயோகத்தைக் கொடுக்கும். இதுவரை வெவ்வேறிடங்களில் அச்சிடப்பட்ட டைரிகளைக்காட்டிலும் நூதனமும், அதிக விசேஷமுமான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்டவிடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தாம்ஸன் கம்பெனி,
33, பிராட்வே, சென்னை.

தல்; வாத்தியமுழங்கள் முதலிய தேவ ஜனவித்தையாம். இவையெல்லாம் அறிவேன் என்று உரைத்தாராகச் சொல்லிய இச் சாந்தோக்கியோபநிடத மந்திரத்தினாலும் வித்தியாபேதங்கள் விளக்கப்பட்டன.

𑌸 𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌋𑌗𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 𑌯𑌜𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌥𑌰𑍍𑌵𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌮𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌦𑍈𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍋𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌦𑍇𑌵𑌜𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍍𑌭𑌗𑌵𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑍇𑌮𑌿 ।

சகோவாசர்க்வேதம் பகவோ அத்யேமிசுர்வேதம் சாமவேத மதார்வணம் சதுர்த்தமிதிகாச பூராணம் பஞ்சமம் வேதாநாம் வேதம் பித்றியம் ராசிம் தைவம் நிதிம் வாகோவாக்யமேகாயநம் தேவவித்யாம் ப்ரம்மவித்யாம் பூதவித்யாம் க்ஷத்ரவித்யாம் நக்ஷத்ரவித்யாம் சர்ப்பதேவஜந வித்யா மேதத் பகவோத்யேமி !

இந்த வித்தைகள் எல்லாவற்றையும் ஒருங்கு தொகுத்துச் சைவபுராண வாயு சங்கிதை புராணம் தருமசாஸ்திர முதலிய வித்தைகள் பதினான்கும், ஆயுர்வேதம், தநுர்வேதம், காந்தருவவேதம், அர்த்தசாஸ்திரம் என்னும் நான்குஞ் சேர்ந்து வித்தைகள் பதினெட்டு என்றும், இந்த வித்தைகள் பதினெட்டுக்கும் ஆதிகர்த்தா சூலபாணியாகிய சிவபிரான் எனச் சுருதி சொல்லியதாம் என்றும் உரைத்தது. இங்கே சுருதி என்றது மேலே உதகரித்த பிருகதாரணிய முதலிய சுருதி நோக்கியேயாம் என்க.

𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ।
𑌆𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌗𑌾𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌶𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌹𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌆𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑍂𑌲𑌪𑌾𑌣𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌃 ॥

புராணம் தர்மசாஸ்திரஞ்ச வித்யாஸ்யேதாச் சதுர்தச
ஆயுர்வேதோ தநுர்வேதோ காந்தர்வச் சேத்யநுக்ரமாத்
அர்த்தசாஸ்திரம் பரம் தஸ்மாத்வித்யாஹ்யஷ்டாதச ஸ்ம்ருதா
அஷ்டாதசாநாம் வித்யாநாமேதாசாம் பிந்நவர்த்மநாம
ஆதிகர்த்தா சிவச்சாட்சாச் சூலபாணி ரிதிச்ருதி

"இதிகாச புராணங்கள் வாயிலாக வேதத்தைப் பொருள் படுத்துக. (அங்ஙனம் பொருள் செய்யாத) அற்ப அறிவுடைய இவன் என்னைக்கொன்று

போடுவானென வேதம் அஞ்சுகின்றது" என மகாபாரத இதிகாசம் கூறுகின்றது.

ഇതിഹാസപുരാണാഭ്യാം വേദം സമുപബൃംഹയേത് ।
ബിഭേത്യല്പശ്രുതാദ്വേദോ മാമയം പ്രഹരിഷ്യതി ॥

இதிகாச புராணுப்யாம் வேதம் சமுபப்ரும்மயேத்
விபேத்யல்ப்ப் ச்ருதாத்வேதோ மாமயம் ப்ரகரிஷ்யதி

வேதம் புராணுதிகளால் தெளிவாப் சாரமாய் விளக்குகின்றமையினுலன்றே அது வேதசாரம் என்று ஒரோ விடங்களிற் கூறப்படுகின்றது, "வேதசார நிதியனைத்துமாய் விளங்கும் புராணத்தை எங்களுக்கு விரைந்து அருளுக" என்று இருஷிகள் கேட்ப, சூதரும் "இருஷிகளே, உங்களுக்கு வேதசாரமாயுள்ள புராணம் சொல்கின்றேம்" என இசைந்து உரைத்தாராக வித்தியேசுவர சங்கிதை கூறுகின்றது. மூதற்கணுற்ற பரதருமம் போதிக்கும் வேதசிரசு இதிகாச புராணங்களாற் கடினமாக (நன்கு புலப்படாது) உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும்; அது பின்னர்ச் சைவாகமங்களினுலோவெனில் சாங்கோ பாங்கமாய் விரிவுற ஷட்.த்துவ சோதனையோடு உபப்பிருங்கணஞ் செய்யப்படும்" என்று சைவபுராணம் கூறுகின்றது.

തത്രാദ്യോയഃ പരോധര്മഃ ശ്രേഷ്ഠാനുഷ്ഠാനസംഹിതഃ ।
ഇതിഹാസപുരാണാഭ്യാം കഥഞ്ചിദുപബൃംഹിത ।
ശൈവാഗമൈസ്തു സപുനസ്സാംഗോപാംഗവിസ്തരഃ ।
സംസ്കാരാദികാരസ്സമ്യഗേവോപബൃംഹിതഃ ॥

தத்ராத்யோய: பரோதர்ம: ச்ரேஷ்டா நுஷ்டாந சம்ஹித:
இதிகாச புராணுப்யாம் கதஞ்சி துபப்ருங்கித:
சைவாகமைஸ்து ஸபுநச்சகாங்கோ பாங்கவிஸ்தர:
சம்ஸ்காராதி காரச்சசம்யகே வேபப்ருங்கித:

இதனுற் புராணமாகிய உபப்பிருங் கணத்தினும் சைவாகமம் மகோபப்பிருங்கணமாகச் சிறந்த தென்பது வெளிப்படையாயிற்று. சூத்திரம்போல விளங்கும் மூலத்திலே வெளிப்படையாய்ப் புலப்படாத வைகளையும், மூலத்திலே சேர்த்துப் பொருள் செய்யற்பாலனவாய் இன்றியமையாதுள்ள வைகளையும் விரித்து நன்கு விளக்கும் நூல் உபப்பிருங்கணம் எனப்படும். வேதப்பொருள்கூறும் புராணம் வேதசாரமிதி என்று புராணங்களிலே கூறப்பட்டாற்போல, அப்புராணத்தினுஞ்சிறந்தமகோபப்பிருங்கணமாகியசிவாகமமும் "இந்தச்,சிவாகம ஞானம் வேதார்த்தம்"என்றும், "இந்தத் தந்திரம் வேதசாரம்" என்றும், "சித்தாந்தம் வேதசாரமா யிருத்தலினுல்" என்றும்;

വേദാന്താര്ഥമിദം ജ്ഞാനം വേദസാരമിദം തന്ത്രം ।
സിദ്ധാന്തം വേദസാരത്വാത് ।

வேதாந்தார்த் தமிதம் ஞாநம்
வேதசார மிதந்தந்திரம்
சித்தாந்தம் வேத சாரத்வாத்

கூறிற்று. சைவபுராணமும் இச்சிவாகமம் சொல்லியதற்குச் சான்றாகத்தன்னை ஆசிரயித்தவர்களுடைய முக்தியின் பொருட்டுள்ளது இந்த வேத

சாரமாகிய சிவாகமம்" என்றும், "பதிபசுபாச ஞானமே ஞானம் என்று சொல்லப் பட்டது" என்றும், "சிவாகமம் சொல்லிய ஞானமே ஈண்டு ஞானமெனப் பட்டது" என்றும், "எனது சிவாகமார்த்த விஞ்ஞானமே ஞானம், பிறபொருளை அறியும் ஞானம் ஞானமன்றும்" என்றும்

𑌵𑍇𑌦𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌪𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌗𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌮𑌾𑌗𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌨𑌮𑍍 ॥

வேதசாரம் சிவஞாநம் ச்வாச்ரிதாநாம் விமுக்தயே ।
பசுபாசபதிஞாநம் ஞாநமித்யபிதீயதே ।
சிவாகமோக்தம் யச்ஞாநந்தத்ர ஞாநமுச்யதே ।
மமாகமார்த்தவிஞ் ஞாநம் நார்யார்த்த வேதநம் ।

கூறிற்று. இதனால் வேதம் சூத்திரம் போலவும், ஆகமம் அதற்குப் பாஷ்யம் போலவும் இருத்தலால், வேதம் பொது என்றும், ஆகமம் சிறப்பு என்றும் சொல்லப்படும். இது பற்றியே திருமூல நாயனர் "வேதமொடாகம மெய்யாமிறைவ னூலோதும் பொதுவுஞ் சிறப்பு மென்றுன்னுப" என்று அருளிச்செய்தார். பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் என்னும் மூவருணத்தாற்குரிய ஆகமம் எனவும், பிராமணர் முதலிய நால்வருணத்தாற்குரிய ஆகமம் எனவும், ஆகமம் இருதிறப்படும் என்றும், முன்னையது வேதம் எனவும், பின்னையது ஆகமம் எனவும் வழங்கப்படும் என்றும், வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டுக்கும் கர்த்தா சிவபிரான் என்றும், இவ்விரண்டுக்கும் பேதமில்லை என்றும் ஸ்ரீசைவபாஷ்யகாரர் பாசுபத்யதி கரணத்தில் வரைந்திருக்கின்றார். அஃதொழிந்து ஈசானமுதலிய பஞ்சப்பிரமம், பிரணவம், பஞ்சாக்ஷரம், பிராசாதமுதலிய மந்திரம், பதிபசுபாச வியவகாரம், பஸ்மோத்தூளனம், திரிபுண்டர தாரணம், சிவலிங்கார்ச்சனம், உருத்திராக்ஷ தாரண முதலிய பரதரும சிவ புண்ணியங்கள் வேதம் சிவாகமம் என்னும் இரண்டினும் காணப்படுவதனால், வேதசிவாகமம் இரண்டும் பிராமாணியங்களாம் என்றும் வரைந்தார். பதினெண் வித்தைகளுட் பட்ட வேதநான்கும் பிரமகாண்டமும், பிரமஞானத்துக்கு நிமித்தமாகிய கன்மகாண்டமும் உணர்த்துவனவாக, சிவாகமங்கள் பிரமகாண்டமாய் அடங்கும் என்க. பதினெண் வித்தைகளுள்ளே வேதங்கள் மேலாயின; வேதங்களுள்ளே சதருத்ரீயம் மேலாயது; சதருத்ரீயத்தினுள்ளே காணப்படும்

𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯

நமச்சிவாய।

ஐந்தெழுத்தும் அச்சதருத்திரீயத்தினும் மேலாயது; இப்பஞ்சாக்ஷரத்துள்ளும் "சிவ" என்னும் ஈரெழுத்தும் மேலாயது. இதுபற்றியே, சைவாகமரகசிய முணர்ந்த பெரியோர்

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌰𑍁𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍈𑌕𑌾𑌦𑌶𑌿𑌨𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍌 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥

வித்யாசுச்ருதி ருத்கிருஷ்டா ருத்ரைகாதசநீ சுருதௌ
தத்ரபஞ்சாக்ஷரீ தஸ்யாம் சிவ இத்யக்ஷரத்வயம்

என்று கூறுவர் என மொழிந்தார் தீக்ஷிதயோகியார். திருவைந்தெழுத்தினுள்ளே ஓர் எழுத்தும், ஈரெழுத்தும், மூவெழுத்தும், ஐந்தெழுத்தும், அஷ்டாக்ஷரமும், இருதலை மாணிக்கமும், முத்திபஞ்சாக்ஷர முதலியவும் எழுத்தின்கண்ணை நோக்காது உரைக்கப்பட்ட திருவைந்தெழுத்தின் பேதமெல்லாம் பஞ்சாக்ஷரம் என வழங்கப் படுதலின், மேலே உரைத்த "சிவ" என்னும் ஈரெழுத்தும் சுத்த பஞ்சாக்ஷரம் எனப்படும் என்க, இந்தச் 'சிவ' என்னும் சப்தம் இருக்கு வேதத்துப் பத்தாம், மண்டலத்து எட்டாம் அங்கத்துத் தொண்ணூற்றிரண்டாம் சூக்தத்து ஒன்பதாம் மந்திரத்திலே

𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑌂 𑌵𑍋 𑌅𑌦𑍍𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌕𑍍𑌵𑌸𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑌾 𑌦𑌿𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌨 ।
𑌯𑍇𑌭𑌿𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌵𑌾𑌁 𑌏𑌵𑌯𑌾𑌵𑌭𑌿𑌰𑍍 𑌦𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌿𑌷𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌶𑌾 𑌨𑌿𑌕𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 ॥

ஸ்தோமம் வோ அத்யருத்ராய சிக்கசேக்ஷயத்வீராய நமசா திதிஷ்டந
யேபிச்சிவ: ச்வவாந் ஏவயாவபிர் திவ: சிஷக்தி ச்வயசாநிகாமபி:

"குதிரைகளோடு செல்லும் மருத்துக்களுக்குச் சகாயமாய் (எமரையும்) காக்கவல்லுநரும், சுவகீர்த்தி யுடையருமாகிய சிவபிரானார் (தோன்றாத் துணை புரிந்து) தொடர்ந்தார்; இருத்து விக்குக்களே! நீங்கள் அபிலாஷையுடைய மருத்துக்களோடு வீராதி வீரரும் புகலடைந்தவரைக் காக்க வல்லுநருமாகிய அச்சிவபிரானாராம் உருத்திரருக்கு நமஸ்காரத்தோடு ஸ்தோத்திரம் செய்யுங்கள்" என்று கூறப்பட்ட இடத்திலே காணப்படுகின்றது. இவ்வாறு "சிவ" என்னும் மொழி வெளிப்படையாக இருக்கு வேதத்திலே காணப்பட்ட விடத்தும், ஜெர்மன் பண்டிதர் ஒருவர் தாம் மனம் போனவாறு மொழி பெயர்க்குங்கால் அச் "சிவ" மொழியை * "மங்கலமாகிய" என அர்த்தஞ்செய்து "சிவ" நாமத்தை மறைவு செய்து கெடுத்துவிட்டார். வடமொழி எழுத்தறியாது ஆங்கிலேய பாஷை மாத்திரம் கற்றுக்கொண்ட கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார் "சைவர்களே! உங்கள் இருக்கு வேதத்திலே "சிவ" சப்தம் எங்கே காணப்படுகின்றது?" என்று நம் சைவர்களை வினவித் துன்புறுத்துகின்றார். வேதத்துக்குப் பாஷ்யஞ்செய்த சாயனாசாரியர் மேலே உதீகரித்த இருக்குவேத மந்திரத்திற் கண்ட "சிவ" சப்தத்துக்குப் "பரமேசுவரர்" என்று நேரே தமது பாஷ்யத்திற் பொருள் செய்திருப்பாராக, யாது காரணத்தினாலோ † கிறிவித் பண்டிதர் அந்த வேதபாஷ்யப் பொருளை அவமதித்து ஒவ்வாப்பொருள் வரைந்தார்? இருக்கு வேதத்தில் இன்னும் பல விடங்களிலே சிவ சப்தம் காணப்படுகின்றது. சுக்கிலயசுர்வேதத்துப் பதினான்காம் அத்தியாயத்து நாற்பத்தோராம் மந்திரத்திலே ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர ஈரெழுத்துக் காணப்படுகின்றது. அஃதொழிந்து, ஸ்ரீ மகா நாராயணோப நிடதத்திலே "அழியாதவரும் சாச்வதருமாகிய சிவன்"

𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
சாச்வதம் சிவமச்யுதம்

என்று சொல்லப்பட்டது. கைவல்லியோப நிடதத்திலே "அமிர்தரும் பிரசாந்தருமாயுள்ள சிவன்"

---

* Auspicious † Griffith.

𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

சிலம் ப்ரசாந்த மம்ருதம்

என்று கூறப்படுகின்றது. சைவசுவேதா சுவதிரோப நிடதத்திலே "சர்வ வியாபகராயுள்ள சிவன்"

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃 ।

தஸ்மாத் சர்வ கதச்சிவ :

என்று சொல்லப் படுகின்றது. "எப்போது மனிதர் ஆகயாத்தைத்தோலாக உடுக்கின்ருரோ, அப்போதுதான் சிவனுரை அறியாது (செனன) துக்கத்துக்கு முடிவுமாகும்"

𑌯𑌦𑌾𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

யதாசர்மவதாகாசம் வேஷ்டயிஷ் யந்திமாநவா
ததாசிவம விஞ்ஞாயதுக்க ஸ்யாந்தோ பவிஷ்யதி

என்று கூறிற்று. இதற்கு உபப்பிருங்கணமாகிய சங்கர சங்கிதை "மனிதராயினேர் ஆகாயத்தை எப்பொழுது தோல்போல உரித்துப் போர்ப்பாரோ, அப்பொழுதே அவர் சிவனே அறியாது சந்தேகமின்றி முத்தி அடைவார்"

𑌚𑌰𑍍𑌮𑌵𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌤𑌦𑌾 𑌤𑍇𑌽𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑍇𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌶𑌯𑌮𑍍 ॥

சர்மவத்வ்யோமமநுஜா வேஷ்ட யிஷ்யந்தி சேத்ப்ருசம்
சிவந்ததாதே அவிஞ்ஞாய முக்திமேஷ்யந்த்யசம்சயம்

என்று கூறப்பட்டது. இதனல் ஆகாயத்தினின்று தோலே உரித்துடுத்தல் எவர்க்கும் இயலாதவாறுபோல, சிவத்தை அறியாது பாசத்துயரொழிந்து வீடடைதல் ஒருவாற்ருனும் எவர்க்கும் கூடாதாமென உவமைவாயிலாக வலியுறுத்தப்பட்டது. மேலே கூறிய சுருதிபுராணக் கருத்தை அடக்கி ஸ்ரீ கச்சியப்ப சிவாசாரிய சுவாமிகளும்,

பரசிவ னுணர்ச்சி யின்றிப் பல்லுயிர்த் தொகையு மென்றும்
விரவிய துயர்க்கீ றெய்தி வீடுபே றடைது மென்ற
லுருவமில் விசும்பிற் ருேலே யுரித்து டுப்பதற்கொப் பென்றே
பெருமறை யியம்பிற் றென்னிற் பின்னுமோர் சான்று முண்டோ.

என அருளிச்செய்தார்கள். சைவமுண்டகோப நிடதத்திலே சண்டாளனுயினும் சிவ என்னும் மொழியை உச்சாரணஞ் செய்வானேல், அவனேடு பேசுக, அவனேடுறைக, அவனேடுடனிருந்துண்ணுக"

𑌅𑌭𑌿𑌵𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌾𑌲𑌃 𑌶𑌿𑌵 𑌇𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌂𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌸𑌹𑌸𑌂𑌵𑌸𑍇
𑌤𑍇𑌨𑌸𑌹𑌭𑍁𑌞𑍍𑌜𑍀𑌤 ।

அபிவாயச்சண்டாளச் சிவஇதிவாசம் வதேத்தேநசகசம்வசேத் தேநஸக
புஞ்சீத

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தச் சிவ நாமப்பெருமை கூறிய மந்திரத்தின் பொருளையே ஸ்ரீ வாகீசப் பெருந்தகையார் ஓர்ந்து "அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழு நோயராயாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்பராகிலவர்கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவுளாரே" என்று இங்ஙனம் அருளிச்செய்தார். இவற்றாற் சிவநாமம் வேதோபநிஷத் முதலியவைகளிலே பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது அறியப்படுகின்றது. இதனாற் சிவ என்னும் ஈரெழுத்துச் சிவநாமம் எத்திறத்தன்பராயினோர்க்கும் மிக லேசானே முத்தி சாதிப்பதாம் என ஓர் உயர்வொப்பில்லா உபாயங் கூறப்பட்டது. அம்மையப்பரை உணர்த்தும் இவ்வீர் எழுத்தையும் ஒருதரம் (பேரன்போடு) உரைப்பின், அது மனிதராயினோரது பாவத்தை விரைந் தொழித்துவிடும். இது பற்றியே சிவார்க்கமணிதீபிகை நூலுடையார்

யத் த்3வ்யக்ஷரம் நாம கி3ரேரிதம் ந்ருணாம் ।
ஸக்ருத் ப்ரஸங்கா3த3க4மாஶு ஹந்தி ॥

யத்த்வியக்ஷரம் நாமகிரேரிதம் நிருணாம்
சகிருத்ப்ரசங்காதக மாசுகந்தி

என்று உதகரித்தார். "முக்கண்ணரே! சிவாகமங்களெல்லாவற்றானும் சிவரத்நமெனக் கொண்டாடப்படும் "சிவ" என்னும் நாமமும், மிருடர் சங்கரர் என்னும் நாமதேயங்களும் வெளிப்படையாக (நுமக்கே) கேட்கப்படுதலால், இந்த நாமங்கள் ஆன்மாக்கள் அனைத்துக்கும் இன்பமருளும் நும்மை உயிர்கள் அநந்நியமாய்ச் சரணடைந்து ஆசிரயிக்கின்றார்கள் என உணர்த்துகின்றன" இதனாற் பிறரெவர்க்கும் அப்பெயர்கள் உரித்தன்றாம் என்பதும் பெறப்படுகின்றது.

யச்சி2வரத்நமகி2லாக3மலாலநீயம் ।
யேச்ச த்ரிநேத்ர ம்ருட3 ஶங்கர நாமதே4யே ।
ஸ்பஷ்டம் ஶ்ருதா விஹ ந தந்நுத ஸாஹ்ய ஸாத்4யே ।
விஶ்வாத்மநாம் த்வயி ஶிவம் ஶுப4தா3 த்வமேவ ॥

யச்சிவரத்ந மகிலாகமலாளநீயம் யேசீத்ரிநேத்ரம்ருடசங்கரநாமதேயே | ஏதைரபிஸ்புடமநந்ய சமாச்ரயந்தே விக்யாப்யதே சகல சிவ சுகப்ரதத்வம் ||

என்றார் தீக்ஷிதயோகியார். இந்தச் சிவ என்னும் சிவரத்நமடங்கிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரப்பெருமை உணர்த்தப்போந்த சைவசமயஸ்தாபனாசாரியருள் ஒருவராகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் "ஆறாத பேரன்புடையராய், அதனாற் கண்களிலே நின்றும் ஆனந்தக்கண்ணீர் கசிந்து உருகிப் பெருக ஓதுவோரை நல்ல முத்திநெறிக்கண்ணே உய்ப்பது இருக்காதி நான்கு வேதங்களுள்ளும் மெய்ப்பொருளாப் பிரதிபாதிக்கப்படுவதாகிய எமது ஆன்ம நாயகரது நாமமாம் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரம்"

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
யோது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பதும்
வேத நான்கினு மெய்ப்பொரு ளாவது
நாத நாம நமச்சிவாயவே.

என்று அருளிச்செய்தார். "ஆகாயமளவும் ஒன்றின்மே லொன்றாக நிறைத்து அடுக்கப்பட்ட விறகுகட்டைகளுள்ளே வைக்கப்பட்ட கொடிய தீயானது அதனை உண்ணுமாறு புகுந்துவிடில் அக்கட்டைகள் யாவும் பஸ்மீகரமாய்ப் போகும்; அதுபோலப் (பிரமன்) படைத்த உலகின்கண்ணே ஒருவன் அனந்தகோடி செனனங்களினும் பாசப் பழக்கத்தினாற் பயின்று பயின்று ஈட்டிய பாவ சமூகங்களை நணுகி நின்று அறுத்துவிடுவது ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரமாம்"

விண்ணுற வடுக்கிய விறகின் வெவ்வழ
லுண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

என்றும் "தர்க்கவியாகரணமுதலிய சாஸ்திரம் பல பேசுஞ் சழக்கர்காள்! நீவிர் நுமது கோத்திரப் பெருமையையும் குலப்பெருமையையும் பேசிக் குலாவி, பின்னும் உயிர் வவ்விப்போமாறு யமன் வருங்கால் என் செயக்கடவீர்; பாவக்கடலின் அழுந்துவோரைத் திருவடிமலர்க்கரையிலிருத்த வன்மை யுளதாதனோக்கிப் பாத்திரமாயுள்ளது சிவமென்று நீவிர் ஓர் காற் பணிவீரேல் திருமால் வணங்கு நாதர் மாத்திரைப்போதினுள்ளே நுமக்கு அருளுவர்"

சாத்தி ரம்பல பேசுஞ் ச ழக்கர்காள்
கோத்தி ரமுங் குலமுங்கொண் டென்செய்வீர்
பாத்தி ரஞ்சிவ மென்று பணிதிரேல்
மாத்தி ரைக்கு ளருளுமாற் பேறரோ.

என்றும் அருளிச்செய்தார் திருநாவுக்கரசுநாயனார் என்க. மேலே கூறிய வாற்றால், வேத சிவாகமங்களிலும் திராவிடவேத சித்தாந்த சாஸ்திரங்களினும் புகழப்படும் பெரும் பெயராகிய "சிவ" என்னும் ஈரெழுத்து மகாவாக்கியத்தின் பெருமை சிற்றறிவுடையேமாகிய நம்மால் முழுதும் எடுத்துரைக்க முடிவுபோவதின்றாம். இச்சையை உணர்த்தும் "ஹிசி" தாது "சிம்ம" என வந்தாற்போல, அன்பாகிய இச்சையை உணர்த்தும் "வசி" தாது "சிவ" என வர்ண விபர்யயமுற்றுச் "சிவ" என நின்றது. இந்த இச்சை "சாமானிய தேவர் மனிதர் முதலாயினோருடைய இச்சைபோல் வதன்றாய், "அன்பே சிவம்" என்று ஸ்ரீ மூலர் அருளியவாறு அன்பின் மேலதாயிற்று. "இச்சை" என்னும் மொழி விரும்புதல் (1) எனப் பொருள்படும் "இஷ்" என்னும் தாதுவினின்று பிறந்து காதல், விருப்பம், நேயம் எனப் பொருள் பயக்கும் அன்பின் மேலாயிற்று. "இச்சை" எனப் பொருள்படும் "லோபம்" (லோப:) என்னும் மொழியும் விருப்புதல் (2) எனப் பொருள்படும் "லுப" (லுப்) என்னும் தாதுவினின்று பிறந்தது. பிறக்கவே, அன்புபெற்ற அருளென்னும் குழவி அருளுடைமை பற்றிச் சமஸ்த லோகங்களையும் அருட்கயிற்றினாற் பிணித்து நிற்கும் இயல்புடைய தாதலினாலன்றோ, நமது பரத கண்டத்திலே ஆதிகாலத்துள்ள வேதாகமாதிகளிலே பேசப்பட்ட சைவ சித்தாந்த அன்பு நிலை பொசிந்து மேலைக் கண்டங்களினும் ஊற்றெடுத்து நின்ற உண்மை அம்மேலைக் கண்டத் தாரது அவாந்தர ஆங்கில பாஷையிலுள்ள அன்பு எனப் பொருள் படும் "லவ்" (3) என்னும் மொழி விரும்புதல் (4) எனப் பொருள்படும். இது மேலே உரைத்த "லுப்"

(1) To desire (2) To desire (3) Love (4) To desire.

(ஊஹ) என்னும் வடமொழியோடு சம்பந்தமுற்று நின்றது. இந்த வடமொழி ஆங்கில மொழியோடன்றி மேலைத்தேசத்து ஆங்கிலோசாக்சன் (5) ஜேர்மன் (6) டச்சு (7) லத்தீன் (8) முதலிய பாஷா மொழிகளோடும் சம்பந்தமுற்று நின்றது. இதுபற்றியன்றே ஸ்ரீமூலர் "அன்பேசிவம்" என வலியுறுத்தி உரைத்த பொருள் புறமதஸ்தர்களாலும் "தேவன் அன்பாயிருக்கின்றார்" எனப் பொருள்பட "கோட் இஸ் லவ்" (9) என்று கவரப்பட்டதென்க. அப்படி ஈரிடத்தும் காணப்படுதலால், அவ்விருசமயமும் ஒரு சமயமாமோ எனின், புற மதஸ்தர்களால் எடுத்துரைக்கப்பட்ட அவ்வன்பு உண்மைச் சிவஞான வாயிலாக "ஞானத்தால் வீடு" என்று அருளப்பட்டவாறு ஊற்று வெட்டிப் பெறப்பட்ட தொன்றன்றாம். ஆதலால், ஸ்ரீ மூலர் "அன்பே சிவம்" என்று அருளிய வியாபக மெய்ப்பொருளுள்ளே "தேவன் அன்பாயிருக்கின்றார்" (10) என்னும் புறமதஸ்தர் வாக்கியப் பொருள் ஏகதேசமாய் அடங்கி நிற்குமாம் என்க.

உலகின்கண்ணே சமயங்களும் அந்தந்தச் சமயசாஸ்திரங்களும் அந்தச் சாஸ்திரப்பொருள்களும் ஒன்றேடொன்றெவ்வாதீபல திறத்தனவாயிருக்கும். இவைகளெல்லாவற்றுள்ளும் மேலாகிய சமயம் யாது? சாஸ்திரம் யாது? பொருள் யாது? எனில் இச்சமயப் பொருள்களெல்லாம் இஃது ஆகும், அஃது அன்று என்னும் பிணக்கின்றித் தன்னிடத்தே காணநிற்பது எந்தச் சமயமோ அந்தச் சமயமே சமயம். அந்தச் சமய சாஸ்திரமே சாஸ்திரம். அந்தச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லப்படும் பொருளே பொருள். இப்படி எல்லாச் சமயப்பொருளையும் தன்னிடத் தடக்கி நிற்கும் சற்சமயம் சைவமேயாம். ஆதலால், அந்தச் சமயமே சமயம். அந்தச் சமயசாஸ்திரங்களாகிய வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம். அந்தச் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படும் பதிபசுபாசம் என்னும் முப்பொருள்களுமே மெய்ப்பொருள்கள். இதுபற்றியே அருணந்தி சிவாசாரிய சுவாமிகள் "இதுவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே காண நிற்பதுயாதொரு சமய மதுசமயம் பொருணூல்" என்று அருளிச்செய்தார். ஆதலால், அனைத்துக்கும் வியாபகமாய் நின்ற சைவசமயமே நமக்கெல்லாம் சீவரத்ந சமயமாய் முற்றியது.

ஸ்ரீ காசிவாசி - சேந்திநாதையர்.

EDITORIAL NOTES.

பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள்.

யதார்த்த பாஸ்கரன் :—இப்பெயர் கொண்டதோர்மாதாந்தத் தமிழ்ப்பத்திரிகை சென்ற நான்கு மாதங்களாக நடைபெற்று வருகின்றது. இதன் சஞ்சிகைகளுள் ஒவ்வொன்றும் ஏறக்குறைய 32-பக்கங்கள் கொண்டுளது. இதன் வருடச்சந்தா இரண்டரை ரூபாய். இதற்கு அதிபராவார் ம-ள-ள-ஸ்ரீ வி. மு. சுவாமியவர்கள், பி. ஏ., சமரசஞானசந்திரிகை, இரத்தினமாலிகை முதலிய நூல்களியற்றியவர். இப்பத்திரிகையானது மேற்புறப்பதிப்பினும், உட்புறத்து முதற்பக்கப்பதிப்பினும், சம்புடம் வருஷமாதக் குறிப்பினும், புத்தகக்

(5) Anglo-saxon (6) German (7) (Dutch) (8) (Latin) (9) God is (love) (10) (God is love.)

குறிப்புக்கள் பத்திராதிபர் குறிப்புக்கள் என்ற பெயர் முறையினும், அவற்றின்பதிப்புமுறையினும் பக்கங்கள்தோறும் தலைப்பெயர் எண்வருஷமாதங்கள் குறிக்குமுறையினும், எம்முடையஞானபோதினியையொத்து இயங்குகின்றது. இவ்வாறு நம்முடைய ஞானபோதினி சஞ்சிகைகள்முதலிய யாவற்றினும் பிறிதுபத்திரிகையாற் பின்பற்றப்படுதலின் மிக்ககௌரவஞ்சான்றதேயென்றற்கண் என்னைகொல் ஐயம்? இதுவிஷயத்தில் நாம்மிகக் களிபேருவகை பூக்கின்றும். மற்றுப் பாஸ்கரனை முதற்சஞ்சிகையினும் மூன்றுஞ்சஞ்சிகையினுமேகண்ணுற்றேம். யாம்கண்ணுற்றவளவு அதன் அருமைபெருமைகளை யெடுத்துரைப்பதில் தடையில்லை. சாவித்திரியென்றதோர்கதையும், அருணகிரிநாதர்வரலாறும், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸதேவர்சரிதமும் உபதேசமொழிகளும் பிறவும்மிக்க செவ்விவாய்ந்தனவாய்ப் படிப்போர்யாவர்க்கும் இன்பம் பயக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. இவைபோலும் நல்விஷயங்கள் பலவெழுதிப் பத்திரிகையைச்சிறப்பாக நடத்துவார் நம் நண்பரென நம்புகின்றேம்.

அபிநவபத்திரிகை:—இப்பெயர்கொண்ட மாதாந்தப் பத்திரிகை பிறிதொன்று சென்ற இருமதிகளாக வெளியாகின்றது. இது கருவியாற்செய்யாது கையாற்செய்த உயர்ந்தகடிதத்தில் அச்சாகின்றது. 60-பக்கங்கள் கொண்டது. வருடச்சந்தாவும் மூன்றே ரூபாய். கண்டோர்கண் கவர்வனப்பிற்றாய்ப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றது. யாவரும் வாசித்து எளிதினுணரத்தக்க தெளிவான தமிழ் நடையில் எழுதப்பட்டு வருகின்றது. இப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர்கள் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, நா. இராமாநுஜாசாரியரவர்கள் எம்.ஏ., என்பவரும், ம-ா-ா-ஸ்ரீ ரு. ரா. ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்கள். பி. ஏ. என்பவருமாவார். இம்முதற் சஞ்சிகையின் விஷயங்களாவன: டி. எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்காரவர்கள், பி. ஏ., மொழிபெயர்த்த மிருச்சகடிகையும், விவேகாநந்த சுவாமிகள் சரித்திரமும், ஸ்ரீ உ. வே. தி. ஈ ஸ்ரீநிவாசாசாரியரவர்கள் எழுதிய 'இராமாயணம் முந்தியதா? மகாபாரதம் முந்தியதா?' என்றதும், டி. ஏ கோபிநாதராயரவர்கள், எம் ஏ., வரைந்துள்ள சரீரக சாஸ்திரமும், சக்கிரவர்த்தியாரின் முடிசூட்டிரட்டைமணி மாலையும், வேதாந்தசாரமும், திவான்பகதூர் ரு. இரகுநாதராயரவர்கள் எழுதிய 'ஆரிய தர்ம சாஸ்திரத்தின்படி விவாகம் ஐச்சிகமா? அல்லவா?' என்பதும், சுதவிருக்ஷம் என்பதுமாம். இதன் இரண்டாஞ் சஞ்சிகையுங் கண்ணுற்றேம். அதுவுந்தன் பெருமையுங் கௌரவமுங் குன்றாதவாறு அமைந்துளது. விசேஷப்பெயர் வாய்ந்த கல்விமான்கள் பலர் இதற்குவிஷயதானஞ் செய்கின்றமையானும், பத்திராதிபர்கள் பேரூக்க மெடுத்து உழைத்தலானும், குறைந்த சந்தா ஏற்பட்டிருந்தலானும், பிறவாற்றானும் இப்பத்திகை தலைசிறந்தோங்குமென் றெண்ணுதற் கிடனுண்டு.

ஞானசாகரம்:—சென்னை வேதாகம மோத்த சைவசித்தாந்த சபைப்பிரசுரமாகிய இப்பத்திரிகையின் ஆடிமாதத்து இதழிற் சில அருமையான விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள. அவைதம்முள் 'தமிழ் மிகப்பழைய மொழியாமென்பது' என்ற தன்கண் பத்திராதிபர் தமது மொழி நூற்புலமைகாட்டி மிகச் செவிபெற வரைந்திருக்கின்றமையிற் சிறந்து விளங்குகின்றது. இனி மு. இராகவையங்காரவர்கள் எழுதிய 'இறையனாரகப் பொருளுரை வரலாறும்,' அ. சண்முகம்பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய 'ஆனந்தக்குற்றம்' என்பதும் நுட்பமான ஆராய்ச்சிகாட்டி ஒளிர்கின்றன. இத்தகைய நல்ல விஷயங்களடங்கிய நல்ல பத்திரிகைகள் நாடொறும் தலைசிறந்து விளங்குவனவாக.

JNANA BODHINI

Terms of Subscription.

Annual Subscription including postage Rs.... 2 8 0

N.B.—The year begins with August, and subscriptions are not accepted for broken periods. New subscribers joining in the course of the year, will as far as possible, be supplied with the back numbers of the current volume.

TO ADVERTISERS.

The Jnana Bodhini affords the best and cheapest medium for advertising. It reaches all classes of people and commands the largest monthly circulation. Rate per page per insertion Rs. 5. Apply to Messrs. Thompson & Co., Publishers, Broadway, Madras.

All literary contributions and books for Review and business letters, &c., should be addressed to T. A. Swaminatha Aiyar, Manager, The "Jnana Bodhini" Office, Black Town, Madras. All remittances should be made payable to Messrs. Thompson & Co., Publishers of "Jnana Bodhini," Broadway, Madras.

அறிக்கை.

காரியஸ்தர்கள் தேவை.

"ஞானபோதினி"ப் பத்திரிகையைப் பலவிடங்களில் பரவச்செய்து சந்தாதார்கள் சேகரித்து அனுப்பக்கூடிய காரியஸ்தர்களுக்குத் தக்க கமிஷன் கொடுக்கப்படும். விவரந் தெரியவேண்டுவோர் "ஞானபோதினி" மானேஜருக்கு எழுதிக்கொள்க.

கோயமுத்தூர் இலாகாவுக்கு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சோமசுந்தர முதலியாரவர்களைக் காரியஸ்தராக ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

(மானேஜர்.)

புதிய நூல்கள்.

	RS.	A.	P.
1. ரூபாவதி ...	1	0	0
2. கலாவதி ...	1	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	12	0
3. சரசாங்கி ...	1	0	0
4. சுகுணசுகேசர் ...	0	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	0	0
5. தசரதன் தவறு ...	0	4	0
ஷை கலிகோ ...	0	8	0
6. மதிவாணன் ...	0	8	0
7. நாடக வியல் ...	0	8	0
8. தனிப்பாசுரத்தொகை	0	4	0
ஷை கலிகோ ...	0	8	0
ஷை ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புடன் ...	1	0	0
9. பாவலர் விருந்து (முதல் நாள்) ...	0	8	0
ஷை கலிகோ ...	1	0	0
10. தாமரை நாண்மலர் ..	0	6	0
ஷை கலிகோ ...	0	12	0
11. வித்தியாரண்ய நகரம்.	0	8	0
12. நன்றியறியா மகன் ..	0	8	0
13. பாரத ஸாரம் (முதற் பாகம் ...	0	10	0
இரண்டாம் பாகம் ...	0	9	0
14. வர்ண வைத்திய சாஸ்திரம் ...	0	8	0
15. மச்சபுராணம் (செய்யுள்) கலிகோ ...	2	8	0
16. திருமுல்லைவாயிற்புராணம் (கலிகோ) ...	0	10	0
ஷை (மார்பில்) ...	0	8	0
17. செய்யுட்கோவை (கலிகோ) ...	0	13	0
ஷை மார்பில் ...	0	10	0
18. விவேக விளக்கம் ...	0	4	0
19. வாசகத்திரட்டு ...	0	10	0
20. நகைப்பைத்தியம் (முதற்பாகம்) ...	0	8	0
ஷை (இரண்டாம்பாகம்)	0	8	0
21. ஸ்ரீராமாநுஜ சரிதம்.	0	8	0
22. ஔவைகுறள் மூலம்.	0	2	0

இந்நூல்களெல்லாம் சென்னை **ஆரியன் புக் டெபோவிலும், தாம்ஸ[illegible] கம்பெனியாரிடத்திலும், அகப்**[illegible]ம்.

கவனியுங்கள் ! கவனியுங்கள்!! கவனியுங்கள்!!!

1903௵ டைரிகள் நவம்பர்௴ 10உக்குள் உயர்ந்த பள பளப்புள்ள கடிதத்தில் அச்சிட்டு வெளியாகும். வேண்டுவோர் அடியில் கண்ட கம்பெனியாருக்கு எழுதிக்கொள்ளவும்.

1903-வருஷத்திய

தாம்ஸன் அண்டு கம்பெனியார்

மினெர்வா டைரிகள்.

	ரூ.
1. ஆறுவித பாஷைகளில் அச்சிடப்பட்ட மினர்வா பாக்கெட் டைரி 3 அங்குல அகலமும் $4\frac{1}{4}$ அங்குல நீளமும் உள்ளது.	0 4 0
2. டி டி மடிப்பு உள்ளதும் பென்சல் வைக்கப்பட்டதுமான பாக்கெட் டைரி	0 6 0
3. அதிக உபயோகமுள்ளதும் அவசியமான விஷயங்களடங்கியதும் 8-அங்குல நீளமும் 5-அங்குல அகலமும் ஒரு பக்கத்திற்கு இரண்டு தேதியுள்ளதும்.	1 0 0
3. டி டி பக்கம் ஒன்றுக்கு ஒருதேதியுள்ளதும் பிளாடிங் இல்லாததும்	1 0 0
4. அதிக உபயோகமும் அவசிய முள்ளதுமான விஷயங்களுடையதும் 10-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலமுமுள்ளது பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர்வைத்தது.	1 2 0
5. பூல்ஸ்காப் கடித அளவில் அச்சிடப்பட்டு நேர்த்தியாய்ப் பயிண்டு செய்யப்பட்டதும் அதிக உபயோகமும் அவசியமுமான விஷயங்கள் அடங்கியதும் 13-அங்குல நீளமும் 8-அங்குல அகலம் உள்ளதும் பக்கங்களுக்கிடையில் பிளாட்டிங் பேபர் வைத்தது.	1 4 0

மேற்கண்ட டைரிகளில் 1-வது 2-வது நெம்பர் டைரிகள் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு, துலுக்கு, மலையாளம், கன்னடம் இந்த ஆறுவித பாஷைகளில் தேதிகள் அச்சிட்டிருப்பதோடும் இங்கிலீஷ், தமிழ், தெலுங்கு பாஷைகளில் பஞ்சாங்கம், 12-மாதத்து ராசி சக்கரம், அமிர்தயோகம் யோகினிநிலை, மகர சங்கராந்தி, ஆலயதரிசனம், ஆபரணம் அணிதல், ஆருடத்திற்கு, ஆ[illegible]தைக்காதல், உபநயனத்திற்கு, உழவுசெய்ய, எதிர்கொள்ளுதலிவை நன்மை தீமை யறியும் பயன், கருட தரிசனம், இராகுகாலம், கரிநாள், சாது குதித்தும் நாள், கிருகப்பிரவேசம், கோடியுடுத்தல், சீமந்தம், க்ஷௌரம், திக்குத்தாம்பல், தேதிமழை, நிஷேக முகூர்த்தம், பயணஞ்செய்யும் தினம், செய்யாத தினம், பல்லிவிழும் பலன், கௌரி பஞ்சாங்கம், முதலியவைகளும் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால் இஃது எல்லோருக்கும் சிறந்த உபயோகத்தைக் கொடுக்கும். இதுவரை வெவ்வேறிடங்களில் அச்சிடப்பட்ட டைரிகளைக்காட்டிலும் நூதனமும், அதிக விசேஷமுமான விஷயங்களும் அடங்கியிருக்கின்றன.

வேண்டுவோர் அடியிற்கண்ட விடத்திற் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தாம்ஸன் கம்பெனி,
33, பிராட்வே, சென்னை.